

Rok 1963

Počasi 1963.

První leden ohlásil se nočním mrazem - 10 °C. Do 10. ledna byly noční mrazy kolem - 10 °C. 11.1. - 15 °C, 12.1. již - 23 °C, 13.1. - 22 °C, 14.1. - 18 °C, 15.1. - 20 °C, 17.1. - 20 °C, 18 a 19.1 - 17 °C, 21.1. - 23 °C, 22.1. - 21 °C, od 23. do 29.1. kolem - 10 °C, 30.1. - 21 °C, 31.1. - 16 °C. Počasí v lednu se vyznačovalo krutými mrazy, značnými sněhovými přeháňkami a celkovou nepohodou.

Tuhé mrazy trvaly i v únoru. V tomto měsíci napadlo také mnoho sněhu. 1.2. - 12 °C, 2.2. - 22 °C, 3.2. - 20 °C, 4.2. - 22 °C, 5.2. - 25 °C (největší mráz v tomto měsíci), 6.2. - 13 °C, 7.2. - 22 °C, 8. a 9. - 10 °C, od 10.2. do 22.2. mrazy kolem - 10 °C, 23.2. - 19 °C, 24. a 25. 2. - 20 °C, 27.2 - 23 °C, 28.2. - 22 °C. Pouze 18. února teplota v poledne při slunečním svitu vystoupila na + 4 °C. Slunce vylákalo včely k prvnímu jarnímu proletu.

1. března se ohlásil noční teplotou - 23 °C, 2.3. - 21 °C, 3.3. - 18 °C, ve dne + 1 °C, 4.3. - 8 °C, 5.3. - 12 °C, ve dne + 2 °C, 6.3. - 12 °C, ve dne + 3 °C, 7.3. - 7 °C, ve dne + 7 °C, sníh rychle mizí. 10.3. přilétli špačci, od 15.3. do 19.3. noční teplota kolem - 5 °C, denní mírně nad nulou, 19.3. dešťové přeháňky. První jarní den byl chladný, s dešťovými a sněhovými přeháňkami. 22.3. celý den sněžilo. Napadlo asi 15 cm sněhu. 24.3. a 25.3. noční teplota - 11 °C, denní - 4 °C, 26.3. déšť, 31.3. zataženo, déšť.

Letošní zima byla velmi krutá, hlavně pro zvěř, která trpěla zimou a hladem. Myslivci se pečlivě starali o doplňování zásob. Zanášeli pravidelně do krmelců dobré jetelové seno ze státního statku. I přes tuto péči srny přicházely dp dvora státního statku, kde vždy našly obživu. Každou noc se sešlo ve dvoře a stodole státního statku kolem 40 kusů zajíců.

Mnoho zvěře tuto zimu uhynulo. V honitbě Těchobuz bylo nalezeno asi 22 kusů zdechlých srn. Zající nadělali mnoho škod okusem stromů na alejích i v zahradách. „ Na baště“ okousali všechny jabloně.

V této zimě byl velký nedostatek vody. Studny byly téměř prázdné. Veřejná studně u č.p.59 byla bez vody. Studna u č.p.33 byla stále vyčerpána. Studně u č.p.26, kde se voda nabírá, měla vždy dost vody. I v zimě z ní vytékal potůček a nezamrzala. Letošní zimu hladina vody v ní značně klesla a v noci zamrzala. Soukromí zemědělci vozili vodu pro dobytek z rybníků. Samospádový vodovod ze Sádek do stájí státního statku zamrzl. Voda byla dovážena ve voznici a v konvích na mléko. Toto opatření bylo nedostačující. Dobytek trpěl žízní. Bylo proto přikročeno k následujícímu opatření. Hadice od stříkačky hasičské byly napojeny na rouru, kterou se voda čerpala z potoka do sádek a tak byla voda zavedena přímo do žlabů. Toto opatření trvalo celý duben. Přítok vody ze Staré paní do Sádek je prázdný. Teprve v polovině dubna roztál led na rybnících.

Duben - 1. duben ohlásil se nočním mrazíkem - 5 °C, dopoledne vydatně sněžilo. 4.4. noční teplota - 7 °C, 5.4. - 6 °C, potom ustaly noční mrazíky. 11. dubna státní statek začal jarní setí.

První bouře byla 18. dubna. Ke konci měsíce bylo velmi teplo. Jest velký nedostatek vláhy.

V květnu bylo počasí normální.

Do 5. června bylo chladněji. 7. června vystoupila teplota na 20 °C. V červnu byly častější dešťové přeháňky.

V červenci bylo počasí většinou slunečné. Přišlo několik bouřek s deštěm. 18.7. padaly kroupy. Od

20.7. do 26.7. vedra.

Srpen. Počasí do poloviny srpna bylo teplé a slunečné. V druhé polovině se počasí zhoršilo. Ochladilo se a přicházely časté dešťové přehánky.

1. srpna začaly žně. Soukromě hospodařící zemědělci začali sekat žito. 30. srpna mají soukromí zemědělci obilí pod střechou, až na ty liknavce. Státní statek má ke konci srpna skoro všechno obilí na poli. Tři kombajny stojí před statkem a deštivé počasí brání ve sklizni. Žito posečené na řadech roste. Deště ustaly až 10. září. 17. září bylo ve státním statku dosečeno kombajny žito a tím dnem byly ukončeny žně.

Ve státním statku začali sběr brambor dne 23. září, kdy přijela školní brigáda zákl. devítileté školy v Pacově za brannou.

Říjen byl příznivý a tím byly podzimní práce včas ukončeny.

Listopad byl příznivý. V první polovině byly krásné dni pozdního podzimu. První sníh napadl 21. listopadu, ale do večera roztál. V listopadu přišlo jen několik nočních mrazíků.

Prosinec. 1. prosinec se ohlásil s teplotou na nule. 2. až 6.12. - 3°C, 7.12. - 12°C, 8.12 - 6°C, 10.12. - 12°C, 14.12. - 18°C, 19.12. - 18°C, 20.12. -20°C, do 25.12. kolem - 10°C. V této době občas mírně sněžilo. Od 26.12. nastal přelom v počasí. Noční teplota kolem - 3°C, denní nad nulou. 26. obleva, déšť, sníh rychle roztál. Dosavadní průběh zimy nenasvědčuje tuhé zimě. Ani zvěř se zatím nepřibližuje k obydlím.

Divočáci.

Člen mysliveckého spolku v Těchobuzi Jan Trpák z Blatnic zastřelil „ U Vaněčka“ divočáka. Dne 17.2. byl v prostoru Blatnice zastřelen druhý kus černé zvěře.

Dne 2. března zastřelil Tichý z Těchobuze č.p.29 v „ Zadnicích“ dva divočáky o váze asi 30 kg.

Soukromě hospodařící zemědělci k 1. lednu 1963.

Č.ř. Č.p. Jméno zemědělce Výměra

zem. půdy z toho orné

1. 12 Váňa Jan 7,79 5,83

2. 13 Taks Jaroslav 8,42 7,04

3. 16 Primus Jindřich 6,94 5,72

4. 18 Najfus Jindřich 6,76 5,49

5. 20 Papež Prokop 6,71 5,44

6. 22 Petrásek Josef 7,83 6,92

7 26 Zhorný Václav 8,52 6,68

8 56 Jech František 8,93 7,40

9 59 Kvasnička František 6,50 5,21

10 63 Vesecký Quido 9,16 7,67

11 38 Vojna Václav 3,72 2,86

12 42 Pudil Adolf 3,19 2,54

13 27 Mašek Jaroslav 6,29 4,80

14 71 Šustrová Marie 4,18 3,35

Soupis hospodářských zvířat k 1. lednu 1963.

Soukromý sektor vlastnil celkem k 1. lednu 1963 následující počet zvířat:

slepice a kohouti 755

husy a houseři 32

kachny a kačeři 6

krůty a krocani 5

kozy a kozli 41

ovce a berani 17

prasata 78

skot 91

koně 6

O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici.

Dne 21. února 1963 navštívila redaktorka okresních novin „Nástup“ J. Vyhánková zdejší obec. Dělal průzkum, proč je v zemědělství málo mladých pracovních sil. Pojednání o tom bylo otištěno v Nástupu č. 9. z 28. února 1963, které uvádím. „O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici“. V Těchobuzi to opravdu nejde? !

Pro mnohé mladé lidi není volba povolání problémem. Už od dětství mají určitou zálibu, která se v dospívání promění v pevný, jasný cíl. Budu zemědělcem - mechanizátorem, řekli si chlapci Milan Šindelka z Chválkova, Václav Roubal z Nového Rychnov a Miroslav Svoboda z Černovic, přestože ani jeden z nich ze zemědělství nepochází.

Ale jestliže řeknete před školáčkem z Těchobuze slovo zemědělství, určitě v něm vyvstane představa močůvky, hnědé, páchnoucí, která po deset let věncí zjara základy školy a po letošní zlé zimě pronikne určitě s přívalem vody až do školní chodby. A tak odplave pracovníkům státního statku s drahocenným hnojivem i naděje, že by se v brzké době jejich průměrný věk 51 roků, snížil.

Ale ta močůvka není jedinou příčinou, proč se mládí v Těchobuzi zemědělství doslova vyhýbají. Přestože tady bývalo dost mladých lidí, rozejeli se za chlebičkem na všechny strany od rodné vsi. O přizpůsobení životních podmínek venkova městu jsme se načetli dost a dost. Ale stačí přijít na

každou nejméně třetí obec okresu, pohovořit a porozhlédnout se a vidíme, co z napsaného se uskutečnilo v praxi. Tak také tady v Těchobuzi.

Přehled kulturní činnosti za rok 1962 je tento: 52 filmů, 2 lidové veselice a 4 přednášky kulturně politického rázu. Od počátku letošního roku kino však nehraje (uhlí a malá návštěvnost), tak zbývá kulturní vyžití - při televizoru. Předseda školské a kulturní komise a péče o člověka, soudruh Emanuel Tippman pokrčí rameny: „ Ne, tady se nedá vůbec nic dělat!“

Tohle už jsem někde slyšela. Ano, právě tohle řekl správce hospodářství Jaroslav Hruška, když jsem s ním mluvila o zřízení jímký a úpravě hnojiště hospodářství.

A přece se našel odvážlivec, který sem šel. Alois Musil tady pracuje jako technik hospodářství. Jíst nemá v poledne kde, bydlet nemá kde a se ženou se vidí jednou za týden. Státní statky nemají prostředky na úpravu bytů pro zaměstnance. Ale abychom neviděli jenom černě. V Těchobuzi budují vodovod. Už několik let. Práce je zadána firmě, ale bude třeba nejméně 10 lidí z místa na pomocné práce. To bude dost těžký oříšek.

mladý člověk nechce, aby mu spadlo všechno do ruky hotové. Je v jeho povaze tvořit a prát se. Ale musí vidět, že o to opravdu někdo stojí a je ochoten mu také pomoci. A tuhle skutečnost by neměl nikdo přehlížet. J. Vyhnálková“

Změna vlastnického práva č.p.53.

Změna vlastnického práva č.p.53.

Usnesení.

Soud povoluje tento zápis v pozemkové knize pro katastrální území Těchobuz.

Podle rozhodnutí finančního odboru ONV v Pelhřimově č.j. Fin. 72/1 - 2418/1961 - 88 Bes. z 15.5.1961 se na nemovitosti zapsané ve složce č. 198 p.k.k. území Těchobuz: č. parc. 56 stav. parc. - hostinec č.p.53, č. parc. 132/2 zahr. vkládá vlastnické právo pro Jednotu - lidové spotřební družstvo v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Dřívějšími vlastníky těchto nemovitostí byli: František a Anna Novotných oba po jedné polovině. Nemovitosti byly převzaty podle vl. nař. č. 15/59 Sbírký zákonů a nařízení bezplatně.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 15 dnů ode dne jeho doručení u podepsaného soudu.

Okresní soud v Pelhřimově 27. března 1963

L.S. Bohumil Žák, v.r.“

Okresní soud v Pelhřimově

Toto usnesení soudu bylo na žádost Jednoty, lidového spotřebního družstva v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Změna majitele č.p.4.

Okresní soud v Pelhřimově povoluje dne 4.3.1963 ve vložce č. 366 tento zápis:

Podle usnesení obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26.1.1963 č.j. Z.D. 36/63:

a) zapisuje se zde č. kat. 4 s myslivnou č. 4 a č. kat. 134/2 zahrada, odepsané z vložky čís. 1406 desk zemských,

b) podle potvrzení o právoplatném přidělu ze dne 28.3.1948 č.j. 109679/48 - 9. Z 22 b NPF, usnesení státního notářství v Pacově ze dne 31.12.1958 č.j. D 243/58 - 10 a trhové smlouvy ze dne 10.2.1959 vkládá se vlastnické právo pro Stanislava a Annu Mrázkovi, pro každého k jedné ideální polovici.

Zcizitel: Anna Novotná, Těchobuz č.p.4.

Nabyvatel: Stanislav a Anna Mrázkovi, č.p.4.

Dětský domov.

Při návštěvě v Těchobuzi navštívila redaktorka Nástupu také dětský domov a v čísle 11 ze dne 14.3.1963 o tom napsala tento článek:

„ Dětský domov - a co dál?

Člověk by myslel, že rozkvětem civilizace dojdeme nejen k nejvyšším metám na poli techniky, ale že vypěstujeme k nejvyšší dokonalosti i věc tak prostou, jako je lidský cit.

Tento nesmírně důležitý úkol se nám však příliš mnoho nedaří. Podívejme se, kolik je jen na našem okrese dětských domovů s dětmi, které postrádají jakékoliv rodinné péče. Otec absentér, alkoholik, matka se živí příživnictvím nebo je některý z rodičů zavřen pro krádež a ubohé lidské zvířátko se toulá, přespává po kůlnách, nechodí do školy a jednou sáhne samo po cizích penězích. Nezáleží na množství. Ty odcizené čtyři koruny jsou stejně zlé jako čtyři tisíce. Zůstává nezměnitelná skutečnost, dítě krade, nemá potřebnou péči rodičů a jednoho dne se ocitne malý provinilec, trochu vzpurný, ale ještě více ustrašený, i se svými spisy v kanceláři ředitele dětského domova.

Dětský domov v Těhobuzi najdeme v bývalém zámku. Divil by se původní majitel ze 14. století, pan Těchobuz Kuneš z Těchobuze i se svou manželkou, vdovou Jitkou, cože je tu na zámku za nové pořádky. Světle vymalované chodby, nejmoderněji vybavená kachlíčková kuchyň, prostorná jídelna, ložnice s řadami bílých postelí a tiché pracovny. A mezi tím vším padesát dětí ve věku od šesti do dvanácti let. Ředitel domova Emanuel Tippman pracuje na tomto úseku téměř čtvrt století. Zařadí dítě po příchodu podle přípisu třídicího domova ve Vodňanech do určité třídy a tím i do jedné ze čtyř skupin, z nichž každá má svou vychovatelku. Ta se řídí v práci s dětmi podle přesně stanoveného řádu. Dopoledne chodí děti do těchobuzské školy, odpoledne patří úkolům a různým zájmovým kroužkům. Najdeme zde kroužek pěvecký, mičurinské znalosti uplatňují děti ve školním sadu.

Na pobyt dítěte mají rodiče přispívat stanovenou částkou. Mají, ale někteří se raději stěhují z místa na místo, aby své povinnosti unikli. A tak léta běží, dítě vyrůstá, asi 10 procent jich odchází do nové rodinné péče, ostatní ve dvanácti letech do jiných ústavů. „ Sledujete život dětí i po odchodu z domova?“ ptám se soudruha ředitele. „ Ano,“ říká zamyšleně, „ ale někdy je to smutná historie. Měli jsme tady na příklad děvčátko od vás z Pelhřimova. Celý čas se velmi dobře projevovala. Ve dvanácti letech odešla do dětského domova v Telči. Potom se začala učit v jednom pelhřimovském závodě. Sem k nám jezdila na neděle jako domů. Ale to, že byla vychovávána v domově, se za ní táhlo jako stín. Reagovala nesprávně, měnila se ke svému neprospěchu. Báť jsem se o ní, jako se bojím o každé dítě, které domovem projde. Psal jsem sám vedoucímu internátu, ale nedostal jsem odpověď. Závod děvče pro špatné chování z učiliště vyloučil. Dlouho jsem o ní neměl žádné zprávy. Pak jsem se jednou dověděl, že sice pracuje - ale že propadla špatnému životu. Léta výchovy, péče, to všechno bylo ničím. A já věřím, že stačilo v počátcích dospívání jenom docela málo.“

Jako kytičky pěstujeme děti v dětských domovech. Ale když se za nimi zavře brána a ony stojí za čas tváři v tvář problémům, kterým se v životě nevyhnou a se kterými si často neumějí poradit, co uděláme my, dospělí? Pokrčení ramen provází náš povzdech: „ Je to jenom dítě z dětského domova!“ Jestli to neřekneme hůře. A přece nejen rodiče, ale každý z nás nese odpovědnost za to jaká generace vyrostle ze všech dětí.

J. Vyhnálková, v.r.“

Rybník Daněl.

Rada místního národního výboru v Těchobuzi požádala přípisem ze dne 24. ledna 1963 zemědělský odbor jihočeského národního výboru v Českých Budějovicích o souhlas, aby byl rybník Daněl schválen jako neslovitelný. Žádost je odůvodněna tím, že potrubí rybníka je stářím sešlé a nejde čepem zastavit. Čep byl zavezen mazníkem a zeminou a nejde dál vypouštět. Přípisem ze dne 2.4.1963 povoluje odbor zemědělství JKNV v Českých Budějovicích výjimku ze zákazu lovu ryb na udici na rybníku Daněl v katastrálním území Těchobuz za těchto podmínek:

- 1) Rybník Daněl bude pronajat místní organizací čl. rybářského svazu v Pacově, která bude odpovídat za řádné obhospodařování.
- 2) Zájemci z řad členů organizace Pelhřimov mohou obdržet hostovské povolenky na tento rybník.

Vytvoření zájmového kroužku z řad členů místní organizace Pacov a Pelhřimov není podle stanov rybářského svazu přípustné.

Místní organizace Pacov podá návrh na způsob obhospodařování rybníka s uvedením výměry a výtěžností a požádá o vydání povolenek. Do doby, než budou místní organizaci Pacov vydány JKNV povolenky k rybolovu, nelze na rybníku lov ryb na udici provádět.

Prodejna Jednoty.

Redaktorka J. Vyhnálková píše v Nástupu ze dne 25.7.1963 v článku „ Kultura prodeje a pohostinství na venkově“ mimo jiné i o prodejně Jednoty v Těchobuzi toto:

„Radostnější situace není ani v prodejně Jednoty v Těchobuzi na Pacovsku. Krátek pod silnicí otevře lokty oprýskaných dveří a zaujme vás do temného prostoru prodejní místnosti. Jediné otevřené okno se dívá na malá výmluvná dvířka na dvoře, veliká lednice, která by tak dobře sloužila tady či na jiném místě, byla po letech čekání „ opravena“ k nepotřebě a deset let nebílené zdivo se mračí na nové regály od ledna složené až do třetiny místnosti a čekající na své pravé poslání.“

Revize míst. národ. výboru.

Ve dnech 16. a 19. 8.1963 provedena byla u místního národního periodická revize v plnění úkolů masově - organizátorské práce a na úseku kontroly a řízení zemědělské výroby.

MNV má 11 členů. Z toho je 8 mužů a 3 ženy. Plenární zasedání MNV bylo v r. 1961 svoláno 4x, v roce 1962 4x a v r. 1963 do prověrky 1x.

(Plenární zasedání se mají konat podle zákona č. 65/60 § 23 8x ročně.)

Plenární zasedání připravují tajemník a předseda, ostatní členové MNV nebo komisí se přípravy nezúčastňují.

Rada MNV.

Rada má 5 členů, z toho 1 žena.

Rada zasedala: v r. 1961 - 19x, v r. 1962 - 21x, v r. 1963 - 14x do dne prověrky.

Činnost výboru žen.

Soustavnou iniciativní práci nevykazuje.

V r. 1962 bylo povoleno celkem 42 domácích porážek. Z toho 23 pro zaměstnance státního statku, 11 pro jednotlivě hospodařící rolníky a 8 pro bezzemky.

Likvidace hospodářství v č.p.18.

Manželům Jindřichu a Anně Najfusovým č.p.18, kterým budovy č.p.18, hostinec, obytné a hospodářské budovy převzal stát bezplatně a jsou ve správě místního národního výboru, pozemky ve výměře zemědělské půdy 6,76 ha nepřevzal státní statek a museli dále hospodařit. Protože byli oba přestárlí, Najfus 70 roků, jeho manželka 68 roků staří, dali v r. 1963 pole a živý inventář státu a přestali pole obdělávat. Pole byla vzata do honů státního statku při hospodářsko technické úpravě na podzim tohoto roku. 29. září byl jmenovaným odebrán dobytek. Tímto dnem bylo hospodaření v č.p.18 likvidováno.

Úprava cesty v Souhraždí a ke škole.

Cesta ze silnice k zámku, t. zv. „Souhraždí“ a ze silnice ke škole a k vratům státního statku, byla uválcována a asfaltována. Práce tyto provedla správa státních silnic v měsíci listopadu nákladem 57 000 Kčs, které uhradil krajský národní výbor v Českých Budějovicích. Projekt dokumentace na tuto úpravu ve výši 601,60 Kčs byl hrazen z rozpočtu místního národního výboru.

Rozboření chalupy č.p.54.

František Kohoutek, majitel chalupy č.p. 54, se přestěhoval v r. 1946 do Otročína v pohraničí. Chalupa zůstala neobydlena a chátrala. V roce 1963 koupil chalupu od Františka Kohoutka Hrobský, syn bývalého mlynáře ze Salačovy Lhoty, který pracuje v lomu v Těchobuzi, za 6 500 Kčs. Z chalupy rozbořil obytnou místnost a stodolu. Materiál převezl do Pacova, kde staví rodinný domek. Chlív z této chalupy koupil Václav Vojna č.p.38, který v něm má ustájený dobytek.

Ve 2. díle „Dějiny Těchobuze“ od Josefa Dezorta, je o této chalupě napsáno:

„ Dne 27. 2. 1821 se uvádí, že chalupa po smrti Josefa Klepáčka dědí jeho syn Josef ,ještě nezletilý. Chalupa byla vrchností ošacována na 597 florintů neb zlatých. Josef Klepáček si bere za manželku Annu Vávrovou a její přínos 100 zlatých vtěluje dne 11.1.1822 na chalupu. Při chalupě bylo dost polí.

Dne 13.5. 1877 předává Josef Klepáček chalupu své dceři Josefě, která se provdala za Františka Kohoutka, pocházejícího od Vožic. Po smrti Františka Kohoutka přechází právo vlastnické na jeho ženu Josefu. (3.12.1902.)

Dne 2.6.1911 přechází právo vlastnické na jejího syna Františka Kohoutka .

Dále přechází právo vlastnické na Cecilii Kohoutkovou, rozenou Buřičovou, ze Stojslavic, manželku Františka Kohoutka. Ta pak předává právo vlastnické nezletilému synu Františkovi a to dne 19.2.1929.

František Kohoutek se oženil s Annou Filipovou z Mezilesí. R. 1946 se oba přestěhovali do pohraničí a chalupa zůstala neobydlena. Nyní je k obývání nezpůsobilá!!

Rekreační chaty u rybníka Danělu.

Členové ROH, zaměstnanci okresního národního výboru v Pelhřimově postavili v roce 1963 na poli Prokopa Papeže č.p.20 u rybníka Danělu dvě rekreační chaty. Aby k nim měli po hrázi rybníka, zhotovili u stavidel lávku.

Opravy budov v r. 1963.

Místní národní výbor povolil v r. 1963 následující přestavby a opravy budov:

č.p.38 Vojna Václav č.p.38 - zastřešení stáje od zbořené chalupy č.p.54.

č.p.20 Papež Prokop č.p.20 - vyzdění štítu a nové betonové zápraží.

č.p.58 Švára František č.p.58 - vyzdění nového komína a zhotovení zděných piliřů k novým železným vratům.

č.p.27 Mašek Jaroslav č.p.27 - zhotovení nového řezáče při stodole.

č.p.17 Koblicová Marie č.p.17 - výměna oken u přední místnosti, jedné dveří, stropu a vrat u dvora.

č.p. 39 Kříženecký Jan č.p.39 - oprava komína.

č.p.12 Váňa Jan č.p.12 - nový betonový práh na podezdívce.

č.p.56 Jech František č.p.56 - vyzdění nového komína a zhotovení spíže.

č.p.69 Švec Jindřich č.p.69 - adaptace rodinného domku. Z předsíně zřízena kuchyň, ze stáje zhotovena spíž a koupelna.

č.p.14 Kouba Jindřich č.p.14 - zhotovení prádelny.

č.p. 65 V měsíci lednu začaly práce na přístavbě č.p.65, hájovny. K tomuto domku, ve kterém byly čtyři obytné místnosti, byly přistavěny dvě místnosti s příslušenstvím. Jsou v něm nyní dvě jednotky.

Onemocnění žloutenkou.

Dne 29.5.1963 byla odvezena do nemocnice v Táboře vychovatelka dětského domova Marie Krejčová, která onemocněla infekční žloutenkou. V ústavě byli zaměstnanci a děti očkováni ochrannou látkou gamma globulinem. Dne 5.6.1963 byli převezeni do nemocnice z podezření onemocnění žloutenkou dva chlapci a 6.6. jeden chlapec. 10.12. onemocněl další chovanec dětského domova.

Očkování proti tetanu.

Dne 8.3.1963 byli občané pracující v zemědělství přeočkováni jednou injekcí proti tetanu.

Hospodaření místního národního výboru.

Příjmy:

Daň z příjmu obyvatelstva 90,00 Kčs

Daň zemědělská 40460,00

Daň domovní 3756,00

Správní poplatky 1220,00

Ze školního bytu 200,00

Vnitřní správa (nájem z pošty, garáže, pohostinství) 800,00

Místní hospodářství (ostat. příjmy) 800,00

Výdaje:

Místní komunikace 601,60

Na školu 10430,67

Učebnice a školní potřeby 2361,40

Osvětová činnost 1608,80

Odměny funkcionářům a správním zaměstnancům 12848,80

Správa národních výborů 1341,25

Veřejné osvětlení 1465,45

Odvedeno do vyššího rozpočtu (okr. nár. výboru) 13000,00

Počet domů a počet obyvatel ke dni 31.12.1963.

Č.p. v domě bydlí muž žena cel. osob Majitel domu

1. Zámek (dětský domov Českosl. stát

2. Dvůr - ratejna Českosl. stát

3. Neobydleno Pokorná Frant.

4. Mrázek Stanislav 3 2 5 Mrázek Stan.

4. Novotná Anna - 1 1 Mrázek Stan.

5. Neobydleno Jechová Klára

6. Vaněček Josef 1 - 1 Veselka Josef

7. Strnad František 1 1 2 Strnad Frant.

8. Sláma Vojtěch 2 1 3 Sláma Vojtěch

9. Hruška Jaroslav 2 4 6 Českosl. stát

10. Vesecký Miloslav 2 2 4 Česosl. stát
11. Jirků František 1 1 2 Jirků Frant.
12. Váňa Jan 2 3 5 Váňa Jan
13. Taks Jaroslav 2 5 7 Taks Jaroslav
14. Kouba Jindřich 4 2 6 Kouba Jindřich
15. Papežová Marie 1 1 2 Papežová Marie
16. Primus Jindřich 2 1 3 Primus Jindr.
17. Koblic Bohumil 1 3 4 Koblicová Mar.
18. Najfus Jindřich 4 2 6 Česosl. stát,
19. Švárová Marie 1 1 2 Švára Bohum.
20. Papež Prokop 1 1 2 Papež Prokop
21. Vesecký Augustin 1 1 2 Vesecký Augus.
22. Petrásek Josef 2 1 3 Petrásek Josef
23. Dušková Marie 2 3 5 Dušková Mar.
24. Rozbořeno
25. Papež Jan 3 3 6 Papež Jan
26. Zhorná Anna 1 1 2 Zhorná Anna
27. Mašek Jaroslav 1 2 3 Mašek Jaros.
28. Jechová Františka - 1 1 Jechová Frant.
29. Pokorný Jan 1 1 2 Pokorná Anež.
30. Mikula Jaroslav 1 - 1 Mikula Jar.
31. Vobořilová Helena - 4 4 Bednář Lad.
32. Neobydleno Pastouška
33. Šafratová Marie - 1 1 Ing. Novotný Jan
33. Moravec František 1 - 1 Ing. Novotný Jan
34. Strnad Petr 1 1 2 Strnad Petr
35. Zuzková Marie - 1 1 Zuzková Mar.
36. Krejčí Karel 1 1 2 Krejčí Kar.

37. Šustr Bohumil 1 1 2 Šustrová Mar.
38. Vojna Václav 1 1 2 Vojna Václav
39. Kříženecký Jan 2 1 3 Kříženecký J.
40. Kohoutek Václav 1 1 2 Kohoutek V.
41. Rozbořeno
42. Pudil Adolf 5 2 7 Pudil Adolf
43. Macko Jan 3 3 6 Macko Jan
44. Pudil František 1 - 1 Pudil Frant.
45. Procházka František 3 2 5 Procházka Fr.
46. Kratochvíl Alois 1 2 3 Kratochvíl A.
47. Jechová Antonie - 1 1 Jechová Ant.
48. Neobydleno Novotná Anna
49. Simandl Jindřich 2 1 3 Simandl Jindř.
50. Škochová Božena 1 1 2 Škochová Bož.
51. Valeška František 1 - 1 Valeška Frant.
52. Neobydleno Koča
53. Novotný František 2 1 3 JSD
54. Rozbořeno
55. Macko Alois 2 3 5 Macko Alois
56. Jech František 3 3 6 Jech Frant.
57. Rozbořeno
58. Švárová Josefa 1 1 2 Švárová Jos.
59. Kvasnička František 1 2 3 Kvasnička Fr.
60. Jareš František 1 1 2 MNV (škola)
61. Novotný Alois 1 1 2 Novotný Alo.
62. Neobydleno Buřičová Mar.
63. Vesecký Quido 2 1 3 Vesecký Q.
64. Vesecký Miroslav 1 - 1 Vesecký Mir.

65. David Jan 1 2 3 Stát. lesy
66. Dufek František 2 2 4 Dufek Frant.
67. Rozbořeno
68. Albrecht František 2 3 5 Albrecht Fr.
69. Švec Jindřich 1 - 1 Švec Jind.
70. Veselka Josef 2 2 4 Šmíd A. USA
71. Šustrová Marie 1 1 2 Šustrová M.
72. Pořínský Václav 1 1 2 Pořínská Mil.
73. Dvořák Josef Dvořák Josef
74. Neobydleno Stát. statek
75. Šustr Ferdinand 1 1 2 Šustr Ferd.
76. Votava František 1 1 2 Votava Fr.
77. Jahodník Ondřej 1 1 2 Tallenberk
78. Obecní špejchar MNV
79. Lihovar provozovna Stát. statek
80. Hasičská zbrojnice MNV

Zámecký park v r. 1963.

Ředitel dětského domova E. Tippman píše v ústavní kronice o zámeckém parku toto:

Zámecký park jest celkem ve stavu špatném, jelikož není oplocen, jest volně přístupný, zvláště pak domácím zvířectvu (kozy, ovce apod.) z obce. Místní činitelé nemají o park zvláštní zájem, neboť na naše žádosti a stížnosti na způsobování škod jednak shora uvedeným zvířectvem a jednak i neukázněnými občany, celkem nereagují a ničeho nepodnikají. Park je ničen neodpovědným používáním stávajících cest a tvořením nových, zvláště pak v poslední době státním statkem. Stav veřejných cest jest v dezolátním stavu, údržba se neprovádí.

Místní občané mají záporný poměr k tomuto parku, neboť činí velké škody vyřezáváním různých křovin, ořezáváním větví stromů, lámáním, vyhrabováním a podobně. Ústav se snažil dostupnými prostředky čeliti tomuto nepříznivému počínání, celkem s malým úspěchem. Snažil se zainteresovat příslušné činitele ochrany přírody v kraji i okrese. Tato akce však naráží na nedostatek finančních prostředků a pracovních sil a konečně i odborného dozoru. Přesto však jsme nesložili ruce v klín i za těchto nepříznivých podmínek a snažili jsme se alespoň park vysazovati vhodnými dřevinami na místech, které podle našeho názoru potřebovaly tohoto zásahu. Dále každoročně jsme provedli vyčištění parku od smetí, odpadků apod. , jakož i vymetení a upravení cestiček. Snažili jsme se též vysévat na vhodná místa trvalé rostliny pro okrasu. Za tuto dobu jsme celkem vysadili 5720 kusů stromů a křovin. Z těchto výsadeb byla skoro polovina zničena ohryzem ovcí a koz, zvláště v r. 1957, 1958 a 1959. Úplně zničena byla výsadba jilmů, javoru a lípy a velmi značně habru, jasanu, topolu a

buku.

Přední část parku, kde je umístěno otevřené hnojiště, sloužila dříve jako hlavní vchod do parku. Zde byla vstupní brána až do roku 1949. V této části byl v roce 1950 zřízen manipulační prostor pro zemědělské účely bez povolení ochranářů přírody. Vytváření hnoje, vytékající močůvka rozbahňuje půdu, přesycuje ji dusíkem a dochází k hromadnému hynutí stromů. Dále je značně poškozována zvonice, která je cennou historickou a stavební památkou. Z přední části bylo již odstraněno celkem 8 stromů, které uhynuly, lípy a javory - kleny.

Dalším nepříznivým činitelem jest zřízení zatím dvou rekreačních chat v majetku okresního národního výboru v Pelhřimově, v těsné blízkosti západní části parku na pravém břehu Loudalu, neboť jistě bude počet chat rozšiřován.“

Znečišťování okolí školy.

Ze dvora státního statku stále vytéká močůvka z nezajištěného hnojiště na dvoře, která zrozbahňuje cestu ke škole a velmi často teče až ke dveřím školy. Z druhého hnojiště, umístěného v parku za zvonice, rovněž močůvka vytéká na veřejnou cestu k potoku.

Vystřídalo se již zde několik zdravotních komisí, poukazoval na tento nešvar Českoslov. červený kříž, obvodní lékař, ale vše marné. V okolí školy je vzduch již tak přesycen čpavkem, že mnohdy není možné ve škole otevřít okna a větrat učebny.

Zdravotnický odbor okresního národního výboru v Pelhřimově, okresní hygienik MuDr. Řezníček nařídil přípisem ze dne 10.11.1961 ředitelství Českosl. státních statků v Pelhřimově, aby hnojiště na dvoře bylo zlikvidováno do 3 dnů a hnůj pravidelně denně vyvážen.

Do března 1962 nařízeno zhotovit řádnou jímku na močůvku. Píše se již rok 1963 a z nařízeného se neuskutečnilo dosud nic.

Kulturní činnost v r. 1963.

Dne 21. ledna 1963 bylo vzpomenuo 38. výročí úmrtí V:I:Lenina relací v místním rozhlase. Připravili učitelé se žáky.

Dne 16. února pořádali zaměstnanci místního lomu ples.

K 15. výročí únorových událostí byl žactvu promítnut diafilm „ Vítězný únor.“ Kulturní pásmo k těmto událostem, připravené školou, bylo předvedeno v místním rozhlase.

K Mezinárodnímu dni žen byla se žáky nacvičena kulturní vložka a předvedena na veřejné oslavě.

Dne 22. dubna 1963 bylo vzpomenuo v relaci místního rozhlasu 93. výročí narozenin

V:I:Lenina.

Dne 1. června 1963 k Mezinárodnímu dni dětí byly dětem promítnuty filmy „ Malí medvědáři“ a „ OK startuje“.

Od 1. ledna 1963 zastavila osvětová beseda promítání filmů, protože návštěva byla velmi slabá a příjem ze vstupného nestačil na krytí výdajů.

Místní lidová knihovna.

Literatura Stav k 31.12.1963 V roce 1963 Výpůjčky

přibylo 1963

Naučná:

spisy klasiků

marxismu - leninismu 105 - 20

ostatní společensko politická 100 3 14

přírodovědecká 40 - 5

zemědělská 32 9 13

technická 3 - -

ostatní naučná 276 5 12

krásná 993 18 537 pro mládež 339 6 312

Celkem knih 1888 41 913

Cena zakoupených knih v r. 1963 činí 646,90 Kčs.

Čtenářů celkem 60, z toho mládeže do 15 let - 19.

Výpůjček celkem 913. Průměr na jednoho čtenáře 15 knih.

Při inventarisaci v r. 1963 bylo vyřazeno pro opotřebování 56 knih.

Návštěva vědeckých pracovníků z Německa.

Dne 22. září 1963 navštívili Těchobuz manželé Liane a Wilhelm Zeil z německé akademie z Berlína, aby si prohlédli ona místa, kde žil a pracoval Bernard Bolzano. Budou vydávat o B. Bolzanovci knihu. Doprovázel je Jaroslav Paleček, zemský osvětový inspektor v.v. z Prahy.

Návštěva z krajského památkového střediska.

Dne 20.8.1963 navštívil zdejší obec Dr. S. Vetter, z krajského památkového střediska v Českých Budějovicích, aby shlédl starobylé stavby budov, které byly navrženy k ochraně památkového úřadu.

Narození 1963.

Dne 11.2.1963 narodila se Jana Davidová, dcera Jana Davida, lesníka č.p.65.

Dne 27.2. 1963 narodila se Bohuslava Koblihová, dcera Bohuslava Koblice č.p.17.

Dne 29.3.1963 narodila se Hana Mašková, dcera Jaroslava Maška č.p.27.

Dne 10.7.1963 narodila se Věra Papežová, dcera Jana Papeže č.p.25.

Dne 30.8.1963 narodila se Věra Matějů, dcera Bohumila Matějů č.p.43.

Dne 20.9.1963 narodila se Jitka Strnadová, dcera Václava Strnada č.p.34.

Dne 2.10.1963 narodil se Václav Hormandl, syn Jiřího Hormandla č.p.18.

Dne 16.11.1963 narodil se František Dušek, syn Františka Duška č.p.23.

Úmrtí 1963.

Dne 3. ledna 1963 zemřel Josef Mašek, č.p.27, narozený v Těchobuzi č.p.24 dne 21.3.1884.

Dne 27. dubna 1963 zemřel Václav Jech, č.p.28, narozený v Těchobuzi 10.12.1894 v č.p.28.

Dne 2. června 1963 zemřela Anna Vesecká č.p.64, rozená Černá, narozená v Těchobuzi č.p.48 dne 9. října 1885.

Dne 11. října 1963 zemřel Václav Zhorný č.p.26, narozený v Těchobuzi č.p.26, dne 24.9.1896.

Počet televizorů 1963.

Koncem roku 1963 je v místní obci 19 přijímacích stanic televizních a 53 přijímacích stanic rozhlasových.

Těchobuzské sklárny.

V Jihočeském sborníku historickém ročník xxx II (1963) – číslo 1 – 2, který vydává Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, jest na straně 65 otištěn článek Jiřího Adlera „ O zaniklých sklárnách na Pacovsku v 18. století.“

Na str. 66 a 67 jest psáno o sklárně Těchobuzské toto: 7.5.1721 uzavřel smlouvu na zřízení hutě „ Talberské“ na statku těchobuzském skelmistr Frant. Ant. Adler. K tomu účelu si koupil od ryt. Ferdinanda v. Putteani za 2 000 zl. jako zemskodeskový statek pozemek s lesem a rybníkem. Kromě toho platil z hutě roční nájem 30 zl. Pokud by lovil zvěř v lesích, jež koupí získal, měl se o ní s vrchností podělit na polovic.

Huť byla v provozu přes 18 let a pak z ní byl zřízen, tehdy již vdovou po Fr. Ant. Adlerovi, dvorec. Provoz byl zastaven pro nedostatek dřeva a z vykloučeného lesa byla zřízena pole.

Dne 29.4.1724 koupil Fr. Ant. Adler za 14 700 zl. statek Mezilesí a 24.4.1735 za 33 500 zl. a 500 zl. „ Schlüsselgeld“ statek Těchobuz. Ale když pak v r. 1736 zemřel, koupil statek Těchobuz (bez Tallenberka) od pozůstalých dne 3.8.1737 bratr zemřelého Ant. František Adler a sice za stejnou cenu jaká byla přede dvěma roky. Antonín Adler zde zřídil novou huť. Již 20.3.1737 je totiž v cetorazských matrikách uvedeno „ z nových hutí Těchobuzských“ a předtím již 6.1. 1737 je zápis „ ze Starých hutí Těchobuzských“. Dá se proto předpokládat, že Ant. Adler se ujal vlastnictví statku ještě dříve, než bylo smluvně provedeno. Tato druhá huť byla v provozu asi do r. 1750, kdy pro nedostatek dřeva byl její provoz zastaven. Sklo, jež se zde zušlechťovalo řezbou, kupoval Eliáš Palma, obchodník se sklem z České Lípy.

Huť byla později obnovena, ale až koncem století, skelmistrem Josefem Hofmanem.

Rok 1962 - 1963 zapsal Alois Morava.

Počasi 1963.

První leden ohlásil se nočním mrazem - 10 °C. Do 10. ledna byly noční mrazy kolem - 10 °C. 11.1. -

15 °C, 12.1. již - 23 °C, 13.1. - 22 °C, 14.1. - 18 °C, 15.1. - 20 °C, 17.1. - 20 °C, 18 a 19.1 - 17 °C, 21.1. - 23 °C, 22.1. - 21 °C, od 23. do 29.1. kolem - 10 °C, 30.1. - 21 °C, 31.1. - 16 °C. Počasí v lednu se vyznačovalo krutými mrazy, značnými sněhovými přeháňkami a celkovou nepohodou.

Tuhé mrazy trvaly i v únoru. V tomto měsíci napadlo také mnoho sněhu. 1.2. - 12 °C, 2.2. - 22 °C, 3.2. - 20 °C, 4.2. - 22 °C, 5.2. - 25 °C (největší mráz v tomto měsíci), 6.2. - 13 °C, 7.2. - 22 °C, 8. a 9. - 10 °C, od 10.2. do 22.2. mrazy kolem - 10 °C, 23.2. - 19 °C, 24. a 25. 2. - 20 °C, 27.2 - 23 °C, 28.2. - 22 °C. Pouze 18. února teplota v poledne při slunečním svitu vystoupila na + 4 °C. Slunce vylákalo včely k prvnímu jarnímu proletu.

1. březen se ohlásil noční teplotou - 23 °C, 2.3. - 21 °C, 3.3. - 18 °C, ve dne + 1 °C, 4.3. - 8 °C, 5.3. - 12 °C, ve dne + 2 °C, 6.3. - 12 °C, ve dne + 3 °C, 7.3. - 7 °C, ve dne + 7 °C, sníh rychle mizí. 10.3. přilétli špačci, od 15.3. do 19.3. noční teplota kolem - 5 °C, denní mírně nad nulou, 19.3. dešťové přeháňky. První jarní den byl chladný, s dešťovými a sněhovými přeháňkami. 22.3. celý den sněžilo. Napadlo asi 15 cm sněhu. 24.3. a 25.3. noční teplota - 11 °C, denní - 4 °C, 26.3. déšť, 31.3. zataženo, déšť.

Letošní zima byla velmi krutá, hlavně pro zvěř, která trpěla zimou a hladem. Myslivci se pečlivě starali o doplňování zásob. Zanášeli pravidelně do krmelců dobré jetelové seno ze státního statku. I přes tuto péči srny přicházely dp dvora státního statku, kde vždy našly obživu. Každou noc se sešlo ve dvoře a stodole státního statku kolem 40 kusů zajíců.

Mnoho zvěře tuto zimu uhynulo. V honitbě Těchobuz bylo nalezeno asi 22 kusů zdechlých srn. Zajíci nadělali mnoho škod okusem stromů na alejích i v zahradách. „ Na baště“ okousali všechny jabloně.

V této zimě byl velký nedostatek vody. Studny byly téměř prázdné. Veřejná studně u č.p.59 byla bez vody. Studna u č.p.33 byla stále vyčerpána. Studně u č.p.26, kde se voda nabírá, měla vždy dost vody. I v zimě z ní vytékal potůček a nezamrzala. Letošní zimu hladina vody v ní značně klesla a v noci zamrzala. Soukromí zemědělci vozili vodu pro dobytek z rybníků. Samospádový vodovod ze Sádek do stájí státního statku zamrzl. Voda byla dovážena ve voznici a v konvích na mléko. Toto opatření bylo nedostačující. Dobytek trpěl žízní. Bylo proto přikročeno k následujícímu opatření. Hadice od stříkačky hasičské byly napojeny na rouru, kterou se voda čerpala z potoka do sádek a tak byla voda zavedena přímo do žlabů. Toto opatření trvalo celý duben. Přítok vody ze Staré paní do Sádek je prázdný. Teprve v polovině dubna roztál led na rybnících.

Duben - 1. duben ohlásil se nočním mrazíkem - 5 °C, dopoledne vydatně sněžilo. 4.4. noční teplota - 7 °C, 5.4. - 6 °C, potom ustaly noční mrazíky. 11. dubna státní statek začal jarní setí.

První bouře byla 18. dubna. Ke konci měsíce bylo velmi teplo. Jest velký nedostatek vláhy.

V květnu bylo počasí normální.

Do 5. června bylo chladněji. 7. června vystoupila teplota na 20 °C. V červnu byly častější dešťové přeháňky.

V červenci bylo počasí většinou slunečné. Přišlo několik bouřek s deštěm. 18.7. padaly kroupy. Od 20.7. do 26.7. vedra.

Srpen. Počasí do poloviny srpna bylo teplé a slunečné. V druhé polovině se počasí zhoršilo. Ochladilo se a přicházely časté dešťové přeháňky.

1. srpna začaly žně. Soukromě hospodařící zemědělci začali sekat žito. 30. srpna mají soukromí zemědělci obilí pod střechou, až na ty liknavce. Státní statek má ke konci srpna skoro všechno obilí

na poli. Tři kombajny stojí před statkem a deštivé počasí brání ve sklizni. Žito posečené na řadech roste. Deště ustaly až 10. září. 17. září bylo ve státním statku dosečeno kombajny žito a tím dnem byly ukončeny žně.

Ve státním statku začali sběr brambor dne 23. září, kdy přijela školní brigáda zákl. devítileté školy v Pacově za brannou.

Říjen byl příznivý a tím byly podzimní práce včas ukončeny.

Listopad byl příznivý. V první polovině byly krásné dni pozdního podzimu. První sníh napadl 21. listopadu, ale do večera roztál. V listopadu přišlo jen několik nočních mrazíků.

Prosinec. 1. prosinec se ohlásil s teplotou na nule. 2. až 6.12. - 3°C, 7.12. - 12°C, 8.12 - 6°C, 10.12. - 12°C, 14.12. - 18°C, 19.12. - 18°C, 20.12. -20°C, do 25.12. kolem - 10°C. V této době občas mírně sněžilo. Od 26.12. nastal přelom v počasí. Noční teplota kolem - 3°C, denní nad nulou. 26. obleva, déšť, sníh rychle roztál. Dosavadní průběh zimy nenasvědčuje tuhé zimě. Ani zvěř se zatím nepřibližuje k obydlím.

Divočáci.

Člen mysliveckého spolku v Těchobuzi Jan Trpák z Blatnic zastřelil „ U Vaněčka“ divočáka. Dne 17.2. byl v prostoru Blatnice zastřelen druhý kus černé zvěře.

Dne 2. března zastřelil Tichý z Těchobuze č.p.29 v „ Zadnicích“ dva divočáky o váze asi 30 kg.

Soukromě hospodařící zemědělci k 1. lednu 1963.

Č.ř. Č.p. Jméno zemědělce Výměra

zem. půdy z toho orné

1. 12 Váňa Jan 7,79 5,83
2. 13 Taks Jaroslav 8,42 7,04
3. 16 Primus Jindřich 6,94 5,72
4. 18 Najfus Jindřich 6,76 5,49
5. 20 Papež Prokop 6,71 5,44
6. 22 Petrásek Josef 7,83 6,92
- 7 26 Zhorný Václav 8,52 6,68
- 8 56 Jech František 8,93 7,40
- 9 59 Kvasnička František 6,50 5,21
- 10 63 Vesecký Quido 9,16 7,67
- 11 38 Vojna Václav 3,72 2,86
- 12 42 Pudil Adolf 3,19 2,54

13 27 Mašek Jaroslav 6,29 4,80

14 71 Šustrová Marie 4,18 3,35

Soupis hospodářských zvířat k 1. lednu 1963.

Soukromý sektor vlastnil celkem k 1. lednu 1963 následující počet zvířat:

slepice a kohouti 755

husy a houseři 32

kachny a kačeři 6

krůty a krocani 5

kozy a kozli 41

ovce a berani 17

prasata 78

skot 91

koně 6

O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici.

Dne 21. února 1963 navštívila redaktorka okresních novin „Nástup“ J. Vyháňková zdejší obec. Dělal průzkum, proč je v zemědělství málo mladých pracovních sil. Pojednání o tom bylo otištěno v Nástupu č. 9. z 28. února 1963, které uvádím. „O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici“. V Těchobuzi to opravdu nejde?!

Pro mnohé mladé lidi není volba povolání problémem. Už od dětství mají určitou zálibu, která se v dospívání promění v pevný, jasný cíl. Budu zemědělcem - mechanizátorem, řekli si chlapci Milan Šindelka z Chválkova, Václav Roubal z Nového Rychnov a Miroslav Svoboda z Černovic, přestože ani jeden z nich ze zemědělství nepochází.

Ale jestliže řeknete před školáčkem z Těchobuze slovo zemědělství, určitě v něm vyvstane představa močůvky, hnědé, páchnoucí, která po deset let věncí zjara základy školy a po letošní zlé zimě pronikne určitě s přívalem vody až do školní chodby. A tak odplave pracovníkům státního statku s drahocenným hnojivem i naděje, že by se v brzké době jejich průměrný věk 51 roků, snížil.

Ale ta močůvka není jedinou příčinou, proč se mladí v Těchobuzi zemědělství doslova vyhýbají. Přestože tady bývalo dost mladých lidí, rozejeli se za chlebičkem na všechny strany od rodné vsi. O přizpůsobení životních podmínek venkova městu jsme se načetli dost a dost. Ale stačí přijít na každou nejméně třetí obec okresu, pohovořit a porozhlédnout se a vidíme, co z napsaného se uskutečnilo v praxi. Tak teké tady v Těchobuzi.

Přehled kulturní činnosti za rok 1962 je tento: 52 filmů, 2 lidové veselice a 4 přednášky kulturně politického rázu. Od počátku letošního roku kino však nehraje (uhlí a malá návštěvnost), tak zbývá kulturní vyžití - při televizoru. Předseda školské a kulturní komise a péče o člověka, soudruh Emanuel Tippman pokrčí rameny: „Ne, tady se nedá vůbec nic dělat!“

Tohle už jsem někde slyšela. Ano, právě tohle řekl správce hospodářství Jaroslav Hruška, když jsem s ním mluvila o zřízení jímky a úpravě hnojiště hospodářství.

A přece se našel odvážlivec, který sem šel. Alois Musil tady pracuje jako technik hospodářství. Jíst nemá v poledne kde, bydlet nemá kde a se ženou se vidí jednou za týden. Státní statky nemají prostředky na úpravu bytů pro zaměstnance. Ale abychom neviděli jenom černě. V Těchobuzi budují vodovod. Už několik let. Práce je zadána firmě, ale bude třeba nejméně 10 lidí z místa na pomocné práce. To bude dost těžký oříšek.

mladý člověk nechce, aby mu spadlo všechno do ruky hotové. Je v jeho povaze tvořit a prát se. Ale musí vidět, že o to opravdu někdo stojí a je ochoten mu také pomoci. A tuhle skutečnost by neměl nikdo přehlížet. J. Vyhánková“

Změna vlastnického práva č.p.53.

Změna vlastnického práva č.p.53.

Usnesení.

Soud povoluje tento zápis v pozemkové knize pro katastrální území Těchobuz.

Podle rozhodnutí finančního odboru ONV v Pelhřimově č.j. Fin. 72/1 - 2418/1961 - 88 Bes. z 15.5.1961 se na nemovitosti zapsané ve složce č. 198 p.k.k. území Těchobuz: č. parc. 56 stav. parc. - hostinec č.p.53, č. parc. 132/2 zahr. vkládá vlastnické právo pro Jednotu - lidové spotřební družstvo v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Dřívějšími vlastníky těchto nemovitostí byli: František a Anna Novotných oba po jedné polovině. Nemovitosti byly převzaty podle vl. nař. č. 15/59 Sbírky zákonů a nařízení bezplatně.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 15 dnů ode dne jeho doručení u podepsaného soudu.

Okresní soud v Pelhřimově 27. března 1963

L.S. Bohumil Žák, v.r.“

Okresní soud v Pelhřimově

Toto usnesení soudu bylo na žádost Jednoty, lidového spotřebního družstva v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Změna majitele č.p.4.

Okresní soud v Pelhřimově povoluje dne 4.3.1963 ve vložce č. 366 tento zápis:

Podle usnesení obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26.1.1963 č.j. Z.D. 36/63:

a) zapisuje se zde č. kat. 4 s myslivnou č. 4 a č. kat. 134/2 zahrada, odepsané z vložky čís. 1406 desk zemských,

b) podle potvrzení o právoplatném přidělu ze dne 28.3.1948 č.j. 109679/48 - 9. Z 22 b NPF, usnesení státního notářství v Pacově ze dne 31.12.1958 č.j. D 243/58 - 10 a tržové smlouvy ze dne 10.2.1959 vkládá se vlastnické právo pro Stanislava a Annu Mrázkovi, pro každého k jedné ideální polovici.

Zcizitel: Anna Novotná, Těchobuz č.p.4.

Nabyvatel: Stanislav a Anna Mrázkovi, č.p.4.

Dětský domov.

Při návštěvě v Těchobuzi navštívila redaktorka Nástupu také dětský domov a v čísle 11 ze dne 14.3.1963 o tom napsala tento článek:

„ Dětský domov - a co dál?

Člověk by mýsl, že rozkvětem civilizace dojdeme nejen k nejvyšším metám na poli techniky, ale že vypěstujeme k nejvyšší dokonalosti i věc tak prostou, jako je lidský cit.

Tento nesmírně důležitý úkol se nám však příliš mnoho nedaří. Podívejme se, kolik je jen na našem okrese dětských domovů s dětmi, které postrádají jakékoliv rodinné péče. Otec absentér, alkoholik, matka se živí příživnictvím nebo je některý z rodičů zavřen pro krádež a ubohé lidské zvířátko se toulá, přespává po kůlnách, nechodí do školy a jednou sáhne samo po cizích penězích. Nezáleží na množství. Ty odcizené čtyři koruny jsou stejně zlé jako čtyři tisíce. Zůstává nezměnitelná skutečnost, dítě krade, nemá potřebnou péči rodičů a jednoho dne se ocitne malý provinilec, trochu vzpurný, ale ještě více ustrašený, i se svými spisy v kanceláři ředitele dětského domova.

Dětský domov v Těhobuzi najdeme v bývalém zámku. Divil by se původní majitel ze 14. století, pan Těchobuz Kuneš z Těchobuze i se svou manželkou, vdovou Jitkou, cože je tu na zámku za nové pořádky. Světle vymalované chodby, nejmoderněji vybavená kachlíčková kuchyň, prostorná jídelna, ložnice s řadami bílých postelí a tiché pracovny. A mezi tím vším padesát dětí ve věku od šesti do dvanácti let. Ředitel domova Emanuel Tippman pracuje na tomto úseku téměř čtvrt století. Zařadí dítě po příchodu podle přípisu třídícího domova ve Vodňanech do určité třídy a tím i do jedné ze čtyř skupin, z nichž každá má svou vychovatelku. Ta se řídí v práci s dětmi podle přesně stanoveného řádu. Dopoledne chodí děti do těchobuzské školy, odpoledne patří úkolům a různým zájmovým kroužkům. Najdeme zde kroužek pěvecký, mičurinské znalosti uplatňují děti ve školním sadu.

Na pobyt dítěte mají rodiče přispívat stanovenou částkou. Mají, ale někteří se raději stěhují z místa na místo, aby své povinnosti unikli. A tak léta běží, dítě vyrůstá, asi 10 procent jich odchází do nové rodinné péče, ostatní ve dvanácti letech do jiných ústavů. „ Sledujete život dětí i po odchodu z domova?“ ptám se soudruha ředitele. „ Ano,“ říká zamyšleně, „ ale někdy je to smutná historie. Měli jsme tady na příklad děvčátko od vás z Pelhřimova. Celý čas se velmi dobře projevovala. Ve dvanácti letech odešla do dětského domova v Telči. Potom se začala učit v jednom pelhřimovském závodě. Sem k nám jezdila na neděle jako domů. Ale to, že byla vychovávána v domově, se za ní táhlo jako stín. Reagovala nesprávně, měnila se ke svému neprospěchu. Bál jsem se o ní, jako se bojím o každé dítě, které domovem projde. Psal jsem sám vedoucímu internátu, ale nedostal jsem odpověď. Závod děvče pro špatné chování z učiliště vyloučil. Dlouho jsem o ní neměl žádné zprávy. Pak jsem se jednou dověděl, že sice pracuje - ale že propadla špatnému životu. Léta výchovy, péče, to všechno bylo ničím. A já věřím, že stačilo v počátcích dospívání jenom docela málo.“

Jako kytičky pěstujeme děti v dětských domovech. Ale když se za nimi zavře brána a ony stojí za čas tváří v tvář problémům, kterým se v životě nevyhnou a se kterými si často neumějí poradit, co uděláme my, dospělí? Pokrčení ramen provází náš povzdech: „ Je to jenom dítě z dětského domova!“ Jestli to neřekneme hůře. A přece nejen rodiče, ale každý z nás nese odpovědnost za to jaká generace vyroste ze všech dětí.

J. Vyhnálková, v.r.“

Rybník Daněl.

Rada místního národního výboru v Těchobuzi požádala přípisem ze dne 24. ledna 1963 zemědělský odbor jihočeského národního výboru v Českých Budějovicích o souhlas, aby byl rybník Daněl schválen jako neslovitelný. Žádost je odůvodněna tím, že potrubí rybníka je stářím sešlé a nejde čepem zastavit. Čep byl zavezen mazníkem a zeminou a nejde dál vypouštět. Přípisem ze dne 2.4.1963 povoluje odbor zemědělství JKNV v Českých Budějovicích výjimku ze zákazu lovu ryb na udici na rybníku Daněl v katastrálním území Těchobuz za těchto podmínek:

- 1) Rybník Daněl bude pronajat místní organizací čl. rybářského svazu v Pacově, která bude odpovídat za řádné obhospodařování.
- 2) Zájemci z řad členů organizace Pelhřimov mohou obdržet hostovské povolenky na tento rybník.

Vytvoření zájmového kroužku z řad členů místní organizace Pacov a Pelhřimov není podle stanov rybářského svazu přípustné.

Místní organizace Pacov podá návrh na způsob obhospodařování rybníka s uvedením výměry a výtěžností a požádá o vydání povolenek. Do doby, než budou místní organizaci Pacov vydány JKNV povolenky k rybolovu, nelze na rybníku lov ryb na udici provádět.

Prodejna Jednoty.

Redaktorka J. Vyhnálková píše v Nástupu ze dne 25.7.1963 v článku „Kultura prodeje a pohostinství na venkově“ mimo jiné i o prodejně Jednoty v Těchobuzi toto:

„Radostnější situace není ani v prodejně Jednoty v Těchobuzi na Pacovsku. Kráček pod silnicí otevře lokty oprýskaných dveří a zaujme vás do temného prostoru prodejní místnosti. Jediné otevřené okno se dívá na malá výmluvná dvířka na dvoře, velká lednice, která by tak dobře sloužila tady či na jiném místě, byla po letech čekání „opravena“ k nepotřebě a deset let nebílené zdivo se mračí na nové regály od ledna složené až do třetiny místnosti a čekající na své pravé poslání.“

Revize míst. národ. výboru.

Ve dnech 16. a 19. 8.1963 provedena byla u místního národního periodická revize v plnění úkolů masově - organizátorské práce a na úseku kontroly a řízení zemědělské výroby.

MNV má 11 členů. Z toho je 8 mužů a 3 ženy. Plenární zasedání MNV bylo v r. 1961 svoláno 4x, v roce 1962 4x a v r. 1963 do prověrky 1x.

(Plenární zasedání se mají konat podle zákona č. 65/60 § 23 8x ročně.)

Plenární zasedání připravují tajemník a předseda, ostatní členové MNV nebo komisí se přípravy nezúčastňují.

Rada MNV.

Rada má 5 členů, z toho 1 žena.

Rada zasedala: v r. 1961 - 19x, v r. 1962 - 21x, v r. 1963 - 14x do dne prověrky.

Činnost výboru žen.

Soustavnou iniciativní práci nevykazuje.

V r. 1962 bylo povoleno celkem 42 domácích porážek. Z toho 23 pro zaměstnance státního statku, 11 pro jednotlivě hospodařící rolníky a 8 pro bezzemky.

Likvidace hospodářství v č.p.18.

Manželům Jindřichu a Anně Najfusovým č.p.18, kterým budovy č.p.18, hostinec, obytné a hospodářské budovy převzal stát bezplatně a jsou ve správě místního národního výboru, pozemky ve výměře zemědělské půdy 6,76 ha nepřevzal státní statek a museli dále hospodařit. Protože byli oba přestárlí, Najfus 70 roků, jeho manželka 68 roků staří, dali v r. 1963 pole a živý inventář státu a přestali pole obdělávat. Pole byla vzata do honů státního statku při hospodářsko technické úpravě na podzim tohoto roku. 29. září byl jmenovaným odebrán dobytek. Tímto dnem bylo hospodářství v č.p.18 likvidováno.

Úprava cesty v Souhraždí a ke škole.

Cesta ze silnice k zámku, t. zv. „Souhraždí“ a ze silnice ke škole a k vratům státního statku, byla uválcována a asfaltována. Práce tyto provedla správa státních silnic v měsíci listopadu nákladem 57 000 Kčs, které uhradil krajský národní výbor v Českých Budějovicích. Projekt dokumentace na tuto úpravu ve výši 601,60 Kčs byl hrazen z rozpočtu místního národního výboru.

Rozboření chalupy č.p.54.

František Kohoutek, majitel chalupy č.p. 54, se přestěhoval v r. 1946 do Otročína v pohraničí. Chalupa zůstala neobydlena a chátrala. V roce 1963 koupil chalupu od Františka Kohoutka Hrobský, syn bývalého mlynáře ze Salačovy Lhoty, který pracuje v lomu v Těchobuzi, za 6 500 Kčs. Z chalupy rozbořil obytnou místnost a stodolu. Materiál převezl do Pacova, kde staví rodinný domek. Chlív z této chalupy koupil Václav Vojna č.p.38, který v něm má ustájený dobytek.

Ve 2. díle „Dějiny Těchobuze“ od Josefa Dezorta, je o této chalupě napsáno:

„ Dne 27. 2. 1821 se uvádí, že chalupa po smrti Josefa Klepáčka dědí jeho syn Josef ,ještě nezletilý. Chalupa byla vrchností ošacována na 597 florintů neb zlatých. Josef Klepáček si bere za manželku Annu Vávrovou a její přínos 100 zlatých vtěluje dne 11.1.1822 na chalupu. Při chalupě bylo dost polí.

Dne 13.5. 1877 předává Josef Klepáček chalupu své dceři Josefě, která se provdala za Františka Kohoutka, pocházejícího od Vožic. Po smrti Františka Kohoutka přechází právo vlastnické na jeho ženu Josefu. (3.12.1902.)

Dne 2.6.1911 přechází právo vlastnické na jejího syna Františka Kohoutka .

Dále přechází právo vlastnické na Cecilii Kohoutkovou, rozenou Buřičovou, ze Stojslavic, manželku Františka Kohoutka. Ta pak předává právo vlastnické nezletilému synu Františkovi a to dne 19.2.1929.

František Kohoutek se oženil s Annou Filipovou z Mezilesí. R. 1946 se oba přestěhovali do pohraničí a chalupa zůstala neobydlena. Nyní je k obývání nezpůsobilá!!

Rekreační chaty u rybníka Danělu.

Členové ROH, zaměstnanci okresního národního výboru v Pelhřimově postavili v roce 1963 na poli Prokopa Papeže č.p.20 u rybníka Danělu dvě rekreační chaty. Aby k nim měli po hrázi rybníka,

zhotovili u stavidel lávku.

Opravy budov v r. 1963.

Místní národní výbor povolil v r. 1963 následující přestavby a opravy budov:

č.p.38 Vojna Václav č.p.38 – zastřešení stáje od zbořené chalupy č.p.54.

č.p.20 Papež Prokop č.p.20 – vyzdění štítu a nové betonové zápraží.

č.p.58 Švára František č.p.58 – vyzdění nového komína a zhotovení zděných pilířů k novým železným vratům.

č.p.27 Mašek Jaroslav č.p.27 – zhotovení nového řezáče při stodole.

č.p.17 Koblicová Marie č.p.17 – výměna oken u přední místnosti, jedné dveří, stropu a vrat u dvora.

č.p. 39 Kříženecký Jan č.p.39 – oprava komína.

č.p.12 Váňa Jan č.p.12 – nový betonový práh na podezdívce.

č.p.56 Jech František č.p.56 – vyzdění nového komína a zhotovení spíže.

č.p.69 Švec Jindřich č.p.69 – adaptace rodinného domku. Z předsíně zřízena kuchyň, ze stáje zhotovena spíž a koupelna.

č.p.14 Kouba Jindřich č.p.14 – zhotovení prádelny.

č.p. 65 V měsíci lednu začaly práce na přístavbě č.p.65, hájovny. K tomuto domku, ve kterém byly čtyři obytné místnosti, byly přistavěny dvě místnosti s příslušenstvím. Jsou v něm nyní dvě jednotky.

Onemocnění žloutenkou.

Dne 29.5.1963 byla odvezena do nemocnice v Táboře vychovatelka dětského domova Marie Krejčová, která onemocněla infekční žloutenkou. V ústavě byli zaměstnanci a děti očkováni ochrannou látkou gamma globulinem. Dne 5.6.1963 byli převezeni do nemocnice z podezření onemocnění žloutenkou dva chlapci a 6.6. jeden chlapec. 10.12. onemocněl další chovanec dětského domova.

Očkování proti tetanu.

Dne 8.3.1963 byli občané pracující v zemědělství přeočkováni jednou injekcí proti tetanu.

Hospodaření místního národního výboru.

Příjmy:

Daň z příjmu obyvatelstva 90,00 Kčs

Daň zemědělská 40460,00

Daň domovní 3756,00

Správní poplatky 1220,00

Ze školního bytu 200,00

Vnitřní správa (nájem z pošty, garáže, pohostinství) 800,00

Místní hospodářství (ostat. příjmy) 800,00

Výdaje:

Místní komunikace 601,60

Na školu 10430,67

Učebnice a školní potřeby 2361,40

Osvětová činnost 1608,80

Odměny funkcionářům a správním zaměstnancům 12848,80

Správa národních výborů 1341,25

Veřejné osvětlení 1465,45

Odvedeno do vyššího rozpočtu (okr. nár. výboru) 13000,00

Počet domů a počet obyvatel ke dni 31.12.1963.

Č.p. v domě bydlí muž žena cel. osob Majitel domu

1. Zámek (dětský domov Českosl. stát
2. Dvůr - ratejna Českosl. stát
3. Neobydleno Pokorná Frant.
4. Mrázek Stanislav 3 2 5 Mrázek Stan.
4. Novotná Anna - 1 1 Mrázek Stan.
5. Neobydleno Jechová Klára
6. Vaněček Josef 1 - 1 Veselka Josef
7. Strnad František 1 1 2 Strnad Frant.
8. Sláma Vojtěch 2 1 3 Sláma Vojtěch
9. Hruška Jaroslav 2 4 6 Českosl. stát
10. Vesecký Miloslav 2 2 4 Českosl. stát
11. Jirků František 1 1 2 Jirků Frant.
12. Váňa Jan 2 3 5 Váňa Jan
13. Taks Jaroslav 2 5 7 Taks Jaroslav

14. Kouba Jindřich 4 2 6 Kouba Jindřich
15. Papežová Marie 1 1 2 Papežová Marie
16. Primus Jindřich 2 1 3 Primus Jindr.
17. Koblic Bohumil 1 3 4 Koblicová Mar.
18. Najfus Jindřich 4 2 6 Českosl. stát,
19. Švárová Marie 1 1 2 Švára Bohum.
20. Papež Prokop 1 1 2 Papež Prokop
21. Vesecký Augustin 1 1 2 Vesecký Augus.
22. Petrásek Josef 2 1 3 Petrásek Josef
23. Dušková Marie 2 3 5 Dušková Mar.
24. Rozbořeno
25. Papež Jan 3 3 6 Papež Jan
26. Zhorná Anna 1 1 2 Zhorná Anna
27. Mašek Jaroslav 1 2 3 Mašek Jaros.
28. Jechová Františka - 1 1 Jechová Frant.
29. Pokorný Jan 1 1 2 Pokorná Anež.
30. Mikula Jaroslav 1 - 1 Mikula Jar.
31. Vobořilová Helena - 4 4 Bednář Lad.
32. Neobydleno Pastouška
33. Šafratová Marie - 1 1 Ing. Novotný Jan
33. Moravec František 1 - 1 Ing. Novotný Jan
34. Strnad Petr 1 1 2 Strnad Petr
35. Zuzková Marie - 1 1 Zuzková Mar.
36. Krejčí Karel 1 1 2 Krejčí Kar.
37. Šustr Bohumil 1 1 2 Šustrová Mar.
38. Vojna Václav 1 1 2 Vojna Václav
39. Kříženecký Jan 2 1 3 Kříženecký J.
40. Kohoutek Václav 1 1 2 Kohoutek V.

41. Rozbořeno
42. Pudil Adolf 5 2 7 Pudil Adolf
43. Macko Jan 3 3 6 Macko Jan
44. Pudil František 1 - 1 Pudil Frant.
45. Procházka František 3 2 5 Procházka Fr.
46. Kratochvíl Alois 1 2 3 Kratochvíl A.
47. Jechová Antonie - 1 1 Jechová Ant.
48. Neobydleno Novotná Anna
49. Simandl Jindřich 2 1 3 Simandl Jindř.
50. Škochová Božena 1 1 2 Škochová Bož.
51. Valeška František 1 - 1 Valeška Frant.
52. Neobydleno Koča
53. Novotný František 2 1 3 JSD
54. Rozbořeno
55. Macko Alois 2 3 5 Macko Alois
56. Jech František 3 3 6 Jech Frant.
57. Rozbořeno
58. Švárová Josefa 1 1 2 Švárová Jos.
59. Kvasnička František 1 2 3 Kvasnička Fr.
60. Jareš František 1 1 2 MNV (škola)
61. Novotný Alois 1 1 2 Novotný Alo.
62. Neobydleno Buřičová Mar.
63. Vesecký Qiudo 2 1 3 Vesecký Q.
64. Vesecký Miroslav 1 - 1 Vesecký Mir.
65. David Jan 1 2 3 Stát. lesy
66. Dufek František 2 2 4 Dufek Frant.
67. Rozbořeno
68. Albrecht František 2 3 5 Albrecht Fr.

69. Švec Jindřich 1 - 1 Švec Jind.
70. Veselka Josef 2 2 4 Šmíd A. USA
71. Šustrová Marie 1 1 2 Šustrová M.
72. Pořínský Václav 1 1 2 Pořínská Mil.
73. Dvořák Josef Dvořák Josef
74. Neobydleno Stát. statek
75. Šustr Ferdinand 1 1 2 Šustr Ferd.
76. Votava František 1 1 2 Votava Fr.
77. Jahodník Ondřej 1 1 2 Tallenberk
78. Obecní špejchar MNV
79. Lihovar provozovna Stát. statek
80. Hasičská zbrojnice MNV

Zámecký park v r. 1963.

Ředitel dětského domova E. Tippman píše v ústavní kronice o zámeckém parku toto:

Zámecký park jest celkem ve stavu špatném, jelikož není oplocen, jest volně přístupný, zvláště pak domácím zvířectvu (kozy, ovce apod.) z obce. Místní činitelé nemají o park zvláštní zájem, neboť na naše žádosti a stížnosti na způsobování škod jednak shora uvedeným zvířectvem a jednak i neukázněnými občany, celkem nereagují a ničeho nepodnikají. Park je ničen neodpovědným používáním stávajících cest a tvořením nových, zvláště pak v poslední době státním statkem. Stav veřejných cest jest v dezolátním stavu, údržba se neprovádí.

Místní občané mají záporný poměr k tomuto parku, neboť činí velké škody vyřezáváním různých křovin, ořezáváním větví stromů, lámáním, vyhrabováním a podobně. Ústav se snažil dostupnými prostředky čeliti tomuto nepříznivému počínání, celkem s malým úspěchem. Snažil se zainteresovat příslušné činitele ochrany přírody v kraji i okrese. Tato akce však naráží na nedostatek finančních prostředků a pracovních sil a konečně i odborného dozoru. Přesto však jsme nesložili ruce v klín i za těchto nepříznivých podmínek a snažili jsme se alespoň park vysazovati vhodnými dřevinami na místech, které podle našeho názoru potřebovaly tohoto zásahu. Dále každoročně jsme provedli vyčištění parku od smetí, odpadků apod., jakož i vymetení a upravení cestiček. Snažili jsme se též vysévat na vhodná místa trvalé rostliny pro okrasu. Za tuto dobu jsme celkem vysadili 5720 kusů stromů a křovin. Z těchto výsadeb byla skoro polovina zničena ohryzem ovcí a koz, zvláště v r. 1957, 1958 a 1959. Úplně zničena byla výsadba jilmů, javoru a lípy a velmi značně habru, jasanu, topolu a buku.

Přední část parku, kde je umístěno otevřené hnojiště, sloužila dříve jako hlavní vchod do parku. Zde byla vstupní brána až do roku 1949. V této části byl v roce 1950 zřízen manipulační prostor pro zemědělské účely bez povolení ochranářů přírody. Vyvážení hnoje, vytékající močůvka rozbahňuje půdu, přesycuje ji dusíkem a dochází k hromadnému hynutí stromů. Dále je značně poškozována zvonice, která je cennou historickou a stavební památkou. Z přední části bylo již odstraněno celkem

8 stromů, které uhynuly, lípy a javory - kleny.

Dalším nepříznivým činitelem jest zřízení zatím dvou rekreačních chat v majetku okresního národního výboru v Pelhřimově, v těsné blízkosti západní části parku na pravém břehu Loudalu, neboť jistě bude počet chat rozšiřován.“

Znečišťování okolí školy.

Ze dvora státního statku stále vytéká močůvka z nezajištěného hnojiště na dvoře, která zrozbahňuje cestu ke škole a velmi často teče až ke dveřím školy. Z druhého hnojiště, umístěného v parku za zvonici, rovněž močůvka vytéká na veřejnou cestu k potoku.

Vystřídalo se již zde několik zdravotních komisí, poukazoval na tento nešvar Českoslov. červený kříž, obvodní lékař, ale vše marné. V okolí školy je vzduch již tak přesycen čpavkem, že mnohdy není možné ve škole otevřít okna a větrat učebny.

Zdravotnický odbor okresního národního výboru v Pelhřimově, okresní hygienik MuDr. Řezníček nařídil přípisem ze dne 10.11.1961 ředitelství Českosl. státních statků v Pelhřimově, aby hnojiště na dvoře bylo zlikvidováno do 3 dnů a hnůj pravidelně denně vyvážen.

Do března 1962 nařízeno zhotovit řádnou jímku na močůvku. Píše se již rok 1963 a z nařízeného se neuskutečnilo dosud nic.

Kulturní činnost v r. 1963.

Dne 21. ledna 1963 bylo vzpomenuo 38. výročí úmrtí V:I:Lenina relací v místním rozhlase. Připravili učitelé se žáky.

Dne 16. února pořádali zaměstnanci místního lomu ples.

K 15. výročí únorových událostí byl žactvu promítnut diafilm „ Vítězný únor.“ Kulturní pásmo k těmto událostem, připravené školou, bylo předvedeno v místním rozhlase.

K Mezinárodnímu dni žen byla se žáky nacvičena kulturní vložka a předvedena na veřejné oslavě.

Dne 22. dubna 1963 bylo vzpomenuo v relaci místního rozhlasu 93. výročí narozenin

V:I:Lenina.

Dne 1. června 1963 k Mezinárodnímu dni dětí byly dětem promítnuty filmy „ Malí medvědáři“ a „ OK startuje“.

Od 1. ledna 1963 zastavila osvětová beseda promítání filmů, protože návštěva byla velmi slabá a příjem ze vstupného nestačil na krytí výdajů.

Místní lidová knihovna.

Literatura Stav k 31.12.1963 V roce 1963 Výpůjčky

přibylo 1963

Naučná:

spisy klasiků

marxismu - leninismu 105 - 20

ostatní společensko politická 100 3 14

přírodovědecká 40 - 5

zemědělská 32 9 13

technická 3 - -

ostatní naučná 276 5 12

krásná 993 18 537 pro mládež 339 6 312

Celkem knih 1888 41 913

Cena zakoupených knih v r. 1963 činí 646,90 Kčs.

Čtenářů celkem 60, z toho mládeže do 15 let - 19.

Výpůjček celkem 913. Průměr na jednoho čtenáře 15 knih.

Při inventarisaci v r. 1963 bylo vyřazeno pro opotřebování 56 knih.

Návštěva vědeckých pracovníků z Německa.

Dne 22. září 1963 navštívili Těchobuz manželé Liane a Wilhelm Zeil z německé akademie z Berlína, aby si prohlédli ona místa, kde žil a pracoval Bernard Bolzano. Budou vydávat o B. Bolzanovci knihu. Doprovázel je Jaroslav Paleček, zemský osvětový inspektor v.v. z Prahy.

Návštěva z krajského památkového střediska.

Dne 20.8.1963 navštívil zdejší obec Dr. S. Vetter, z krajského památkového střediska v Českých Budějovicích, aby shlédl starobylé stavby budov, které byly navrženy k ochraně památkového úřadu.

Narození 1963.

Dne 11.2.1963 narodila se Jana Davidová, dcera Jana Davida, lesníka č.p.65.

Dne 27.2. 1963 narodila se Bohuslava Koblihová, dcera Bohuslava Koblíce č.p.17.

Dne 29.3.1963 narodila se Hana Mašková, dcera Jaroslava Maška č.p.27.

Dne 10.7.1963 narodila se Věra Papežová, dcera Jana Papeže č.p.25.

Dne 30.8.1963 narodila se Věra Matějů, dcera Bohumila Matějů č.p.43.

Dne 20.9.1963 narodila se Jitka Strnadová, dcera Václava Strnada č.p.34.

Dne 2.10.1963 narodil se Václav Hormandl, syn Jiřího Hormandla č.p.18.

Dne 16.11.1963 narodil se František Dušek, syn Františka Duška č.p.23.

Úmrtí 1963.

Dne 3. ledna 1963 zemřel Josef Mašek, č.p.27, narozený v Těchobuzi č.p.24 dne 21.3.1884.

Dne 27. dubna 1963 zemřel Václav Jech, č.p.28, narozený v Těchobuzi 10.12.1894 v č.p.28.

Dne 2. června 1963 zemřela Anna Vesecká č.p.64, rozená Černá, narozená v Těchobuzi č.p.48 dne 9. října 1885.

Dne 11. října 1963 zemřel Václav Zhorný č.p.26, narozený v Těchobuzi č.p.26, dne 24.9.1896.

Počet televizorů 1963.

Koncem roku 1963 je v místní obci 19 přijímacích stanic televizních a 53 přijímacích stanic rozhlasových.

Těchobuzské sklárny.

V Jihočeském sborníku historickém ročník xxx II (1963) - číslo 1 - 2, který vydává Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, jest na straně 65 otištěn článek Jiřího Adlera „ O zaniklých sklárnách na Pacovsku v 18. století.“

Na str. 66 a 67 jest psáno o sklárně Těchobuzské toto: 7.5.1721 uzavřel smlouvu na zřízení hutě „ Talberské“ na statku těchobuzském skelmistr Frant. Ant. Adler. K tomu účelu si koupil od ryt. Ferdinanda v. Putteani za 2 000 zl. jako zemskodeskový statek pozemek s lesem a rybníkem. Kromě toho platil z hutě roční nájem 30 zl. Pokud by lovil zvěř v lesích, jež koupí získal, měl se o ní s vrchností podělit na polovic.

Huť byla v provozu přes 18 let a pak z ní byl zřízen, tehdy již vdovou po Fr. Ant. Adlerovi, dvorec. Provoz byl zastaven pro nedostatek dřeva a z vykloučeného lesa byla zřízena pole.

Dne 29.4.1724 koupil Fr. Ant. Adler za 14 700 zl. statek Mezilesí a 24.4.1735 za 33 500 zl. a 500 zl. „ Schlüsselgeld“ statek Těchobuz. Ale když pak v r. 1736 zemřel, koupil statek Těchobuz (bez Tallenberka) od pozůstalých dne 3.8.1737 bratr zemřelého Ant. František Adler a sice za stejnou cenu jaká byla přede dvěma roky. Antonín Adler zde zřídil novou huť. Již 20.3.1737 je totiž v cetorazských matrikách uvedeno „ z nových hutí Těchobuzských“ a předtím již 6.1. 1737 je zápis „ ze Starých hutí Těchobuzských“. Dá se proto předpokládat, že Ant. Adler se ujal vlastnictví statku ještě dříve, než bylo smluvně provedeno. Tato druhá huť byla v provozu asi do r. 1750, kdy pro nedostatek dřeva byl její provoz zastaven. Sklo, jež se zde zušlechťovalo řezbou, kupoval Eliáš Palma, obchodník se sklem z České Lípy.

Huť byla později obnovena, ale až koncem století, skelmistrem Josefem Hofmanem.

Rok 1962 - 1963 zapsal Alois Morava.

Počasí 1963.

První leden ohlásil se nočním mrazem - 10 °C. Do 10. ledna byly noční mrazy kolem - 10 °C. 11.1. - 15 °C, 12.1. již - 23 °C, 13.1. - 22 °C, 14.1. - 18 °C, 15.1. - 20 °C, 17.1. - 20 °C, 18 a 19.1 - 17 °C, 21.1. - 23 °C, 22.1. - 21 °C, od 23. do 29.1. kolem - 10 °C, 30.1. - 21 °C, 31.1. - 16 °C. Počasí v lednu se vyznačovalo krutými mrazy, značnými sněhovými přeháňkami a celkovou nepohodou.

Tuhé mrazy trvaly i v únoru. V tomto měsíci napadlo také mnoho sněhu. 1.2. - 12 °C, 2.2. - 22 °C, 3.2. - 20 °C, 4.2. - 22 °C, 5.2. - 25 °C (největší mráz v tomto měsíci), 6.2. - 13 °C, 7.2. - 22 °C, 8. a 9. - 10 °C, od 10.2. do 22.2. mrazy kolem - 10 °C, 23.2. - 19 °C, 24. a 25. 2. - 20 °C, 27.2 - 23 °C, 28.2. -

22 °C. Pouze 18. února teplota v poledne při slunečním svitu vystoupila na + 4 °C. Slunce vylákalo včely k prvnímu jarnímu proletu.

1. března se ohlásil noční teplotou - 23 °C, 2.3. - 21 °C, 3.3. - 18 °C, ve dne + 1 °C, 4.3. - 8 °C, 5.3. - 12 °C, ve dne + 2 °C, 6.3. - 12 °C, ve dne + 3 °C, 7.3. - 7 °C, ve dne + 7 °C, sníh rychle mizí. 10.3. přilétli špačci, od 15.3. do 19.3. noční teplota kolem - 5 °C, denní mírně nad nulou, 19.3. dešťové přeháňky. První jarní den byl chladný, s dešťovými a sněhovými přeháňkami. 22.3. celý den sněžilo. Napadlo asi 15 cm sněhu. 24.3. a 25.3. noční teplota - 11 °C, denní - 4 °C, 26.3. déšť, 31.3. zataženo, déšť.

Letošní zima byla velmi krutá, hlavně pro zvěř, která trpěla zimou a hladem. Myslivci se pečlivě starali o doplňování zásob. Zanášeli pravidelně do krmelců dobré jetelové seno ze státního statku. I přes tuto péči srny přicházely dp dvora státního statku, kde vždy našly obživu. Každou noc se sešlo ve dvoře a stodole státního statku kolem 40 kusů zajíců.

Mnoho zvěře tuto zimu uhynulo. V honitbě Těchobuz bylo nalezeno asi 22 kusů zdechlých srn. Zajáci nadělali mnoho škod okusem stromů na alejích i v zahradách. „ Na baště“ okousali všechny jabloně.

V této zimě byl velký nedostatek vody. Studny byly téměř prázdné. Veřejná studně u č.p.59 byla bez vody. Studna u č.p.33 byla stále vyčerpána. Studně u č.p.26, kde se voda nabírá, měla vždy dost vody. I v zimě z ní vytékal potůček a nezamrzala. Letošní zimu hladina vody v ní značně klesla a v noci zamrzala. Soukromí zemědělci vozili vodu pro dobytek z rybníků. Samospádový vodovod ze Sádek do státního statku zamrzl. Voda byla dovážena ve voznici a v konvích na mléko. Toto opatření bylo nedostačující. Dobytek trpěl žízní. Bylo proto přikročeno k následujícímu opatření. Hadice od stříkačky hasičské byly napojeny na rouru, kterou se voda čerpala z potoka do sádek a tak byla voda zavedena přímo do žlabů. Toto opatření trvalo celý duben. Přítok vody ze Staré paní do Sádek je prázdný. Teprve v polovině dubna roztál led na rybnících.

Duben - 1. duben ohlásil se nočním mrazíkem - 5 °C, dopoledne vydatně sněžilo. 4.4. noční teplota - 7 °C, 5.4. - 6 °C, potom ustaly noční mrazíky. 11. dubna státní statek začal jarní setí.

První bouře byla 18. dubna. Ke konci měsíce bylo velmi teplo. Jest velký nedostatek vláhy.

V květnu bylo počasí normální.

Do 5. června bylo chladněji. 7. června vystoupila teplota na 20 °C. V červnu byly častější dešťové přeháňky.

V červenci bylo počasí většinou slunečné. Přišlo několik bouřek s deštěm. 18.7. padaly kroupy. Od 20.7. do 26.7. vedra.

Srpen. Počasí do poloviny srpna bylo teplé a slunečné. V druhé polovině se počasí zhoršilo. Ochladilo se a přicházely časté dešťové přeháňky.

1. srpna začaly žně. Soukromě hospodařící zemědělci začali sekat žito. 30. srpna mají soukromí zemědělci obilí pod střechou, až na ty liknavce. Státní statek má ke konci srpna skoro všechno obilí na poli. Tři kombajny stojí před statkem a deštivé počasí brání ve sklizni. Žito posečené na řadech roste. Deště ustaly až 10. září. 17. září bylo ve státním statku dosečeno kombajny žito a tím dnem byly ukončeny žně.

Ve státním statku začali sběr brambor dne 23. září, kdy přijela školní brigáda zákl. devítileté školy v Pacově za brannou.

Říjen byl příznivý a tím byly podzimní práce včas ukončeny.

Listopad byl příznivý. V první polovině byly krásné dni pozdního podzimu. První sníh napadl 21. listopadu, ale do večera roztál. V listopadu přišlo jen několik nočních mrazíků.

Prosinec. 1. prosinec se ohlásil s teplotou na nule. 2. až 6.12. - 3°C, 7.12. - 12°C, 8.12 - 6°C, 10.12. - 12°C, 14.12. - 18°C, 19.12. - 18°C, 20.12. -20°C, do 25.12. kolem - 10°C. V této době občas mírně sněžilo. Od 26.12. nastal přelom v počasí. Noční teplota kolem - 3°C, denní nad nulou. 26. obleva, déšť, sníh rychle roztál. Dosavadní průběh zimy nenasvědčuje tuhé zimě. Ani zvěř se zatím nepřibližuje k obydlím.

Divočáci.

Člen mysliveckého spolku v Těchobuzi Jan Trpák z Blatnic zastřelil „ U Vaněčka“ divočáka. Dne 17.2. byl v prostoru Blatnice zastřelen druhý kus černé zvěře.

Dne 2. března zastřelil Tichý z Těchobuze č.p.29 v „ Zadnicích“ dva divočáky o váze asi 30 kg.

Soukromě hospodařící zemědělci k 1. lednu 1963.

Č.ř. Č.p. Jméno zemědělce Výměra

zem. půdy z toho orné

1. 12 Váňa Jan 7,79 5,83
2. 13 Taks Jaroslav 8,42 7,04
3. 16 Primus Jindřich 6,94 5,72
4. 18 Najfus Jindřich 6,76 5,49
5. 20 Papež Prokop 6,71 5,44
6. 22 Petrásek Josef 7,83 6,92
- 7 26 Zhorný Václav 8,52 6,68
- 8 56 Jech František 8,93 7,40
- 9 59 Kvasnička František 6,50 5,21
- 10 63 Vesecký Quido 9,16 7,67
- 11 38 Vojna Václav 3,72 2,86
- 12 42 Pudil Adolf 3,19 2,54
- 13 27 Mašek Jaroslav 6,29 4,80
- 14 71 Šustrová Marie 4,18 3,35

Soupis hospodářských zvířat k 1. lednu 1963.

Soukromý sektor vlastnil celkem k 1. lednu 1963 následující počet zvířat:

slepice a kohouti 755

husy a houseři 32

kachny a kačeři 6

krůty a krocani 5

kozy a kozli 41

ovce a berani 17

prasata 78

skot 91

koně 6

O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici.

Dne 21. února 1963 navštívila redaktorka okresních novin „Nástup“ J. Vyhnálková zdejší obec. Dělal průzkum, proč je v zemědělství málo mladých pracovních sil. Pojednání o tom bylo otištěno v Nástupu č. 9. z 28. února 1963, které uvádím. „O zlepšení životních podmínek mladých na vesnici“. V Těchobuzi to opravdu nejde?!

Pro mnohé mladé lidi není volba povolání problémem. Už od dětství mají určitou zálibu, která se v dospívání promění v pevný, jasný cíl. Budu zemědělcem - mechanizátorem, řekli si chlapci Milan Šindelka z Chválkova, Václav Roubal z Nového Rychnov a Miroslav Svoboda z Černovic, přestože ani jeden z nich ze zemědělství nepochází.

Ale jestliže řeknete před školáčkem z Těchobuze slovo zemědělství, určitě v něm vyvstane představa močůvky, hnědé, páchnoucí, která po deset let věncí zjara základy školy a po letošní zlé zimě pronikne určitě s přívalem vody až do školní chodby. A tak odplave pracovníkům státního statku s drahocenným hnojivem i naděje, že by se v brzké době jejich průměrný věk 51 roků, snížil.

Ale ta močůvka není jedinou příčinou, proč se mladí v Těchobuzi zemědělství doslova vyhýbají. Přestože tady bývalo dost mladých lidí, rozejeli se za chlebičkem na všechny strany od rodné vsi. O přizpůsobení životních podmínek venkova městu jsme se načetli dost a dost. Ale stačí přijít na každou nejméně třetí obec okresu, pohovořit a porozhlédnout se a vidíme, co z napsaného se uskutečnilo v praxi. Tak teké tady v Těchobuzi.

Přehled kulturní činnosti za rok 1962 je tento: 52 filmů, 2 lidové veselice a 4 přednášky kulturně politického rázu. Od počátku letošního roku kino však nehraje (uhlí a malá návštěvnost), tak zbývá kulturní vyžití - při televizoru. Předseda školské a kulturní komise a péče o člověka, soudruh Emanuel Tippman pokrčí rameny: „Ne, tady se nedá vůbec nic dělat!“

Tohle už jsem někde slyšela. Ano, právě tohle řekl správce hospodářství Jaroslav Hruška, když jsem s ním mluvila o zřízení jímky a úpravě hnojiště hospodářství.

A přece se našel odvážlivec, který sem šel. Alois Musil tady pracuje jako technik hospodářství. Jíst nemá v poledne kde, bydlet nemá kde a se ženou se vidí jednou za týden. Státní statky nemají prostředky na úpravu bytů pro zaměstnance. Ale abychom neviděli jenom černě. V Těchobuzi budují vodovod. Už několik let. Práce je zadána firmě, ale bude třeba nejméně 10 lidí z místa na pomocné

práce. To bude dost těžký oříšek.

mladý člověk nechce, aby mu spadlo všechno do ruky hotové. Je v jeho povaze tvořit a prát se. Ale musí vidět, že o to opravdu někdo stojí a je ochoten mu také pomoci. A tuhle skutečnost by neměl nikdo přehlížet. J. Vyhánková“

Změna vlastnického práva č.p.53.

Změna vlastnického práva č.p.53.

Usnesení.

Soud povoluje tento zápis v pozemkové knize pro katastrální území Těchobuz.

Podle rozhodnutí finančního odboru ONV v Pelhřimově č.j. Fin. 72/1 - 2418/1961 - 88 Bes. z 15.5.1961 se na nemovitosti zapsané ve složce č. 198 p.k.k. území Těchobuz: č. parc. 56 stav. parc. - hostinec č.p.53, č. parc. 132/2 zahr. vkládá vlastnické právo pro Jednotu - lidové spotřební družstvo v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Dřívějšími vlastníky těchto nemovitostí byli: František a Anna Novotných oba po jedné polovině. Nemovitosti byly převzaty podle vl. nař. č. 15/59 Sbírky zákonů a nařízení bezplatně.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podati stížnost do 15 dnů ode dne jeho doručení u podepsaného soudu.

Okresní soud v Pelhřimově 27. března 1963

L.S. Bohumil Žák, v.r.“

Okresní soud v Pelhřimově

Toto usnesení soudu bylo na žádost Jednoty, lidového spotřebního družstva v Pelhřimově se sídlem v Kamenici nad Lipou.

Změna majitele č.p.4.

Okresní soud v Pelhřimově povoluje dne 4.3.1963 ve vložce č. 366 tento zápis:

Podle usnesení obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26.1.1963 č.j. Z.D. 36/63:

a) zapisuje se zde č. kat. 4 s myslivnou č. 4 a č. kat. 134/2 zahrada, odepsané z vložky čís. 1406 desk zemských,

b) podle potvrzení o právoplatném přidělu ze dne 28.3.1948 č.j. 109679/48 - 9. Z 22 b NPF, usnesení státního notářství v Pacově ze dne 31.12.1958 č.j. D 243/58 - 10 a tržové smlouvy ze dne 10.2.1959 vkládá se vlastnické právo pro Stanislava a Annu Mrázkovi, pro každého k jedné ideální polovici.

Zcizitel: Anna Novotná, Těchobuz č.p.4.

Nabyvatel: Stanislav a Anna Mrázkovi, č.p.4.

Dětský domov.

Při návštěvě v Těchobuzi navštívila redaktorka Nástupu také dětský domov a v čísle 11 ze dne

14.3.1963 o tom napsala tento článek:

„ Dětský domov - a co dál?

Člověk by myslel, že rozkvětem civilizace dojdeme nejen k nejvyšším metám na poli techniky, ale že vypěstujeme k nejvyšší dokonalosti i věc tak prostou, jako je lidský cit.

Tento nesmírně důležitý úkol se nám však příliš mnoho nedaří. Podívejme se, kolik je jen na našem okrese dětských domovů s dětmi, které postrádají jakékoliv rodinné péče. Otec absentér, alkoholik, matka se živí příživnictvím nebo je některý z rodičů zavřen pro krádež a ubohé lidské zvířátko se toulá, přespává po kůlnách, nechodí do školy a jednou sáhne samo po cizích penězích. Nezáleží na množství. Ty odcizené čtyři koruny jsou stejně zlé jako čtyři tisíce. Zůstává nezměnitelná skutečnost, dítě krade, nemá potřebnou péči rodičů a jednoho dne se ocitne malý provinilec, trochu vzpurný, ale ještě více ustrašený, i se svými spisy v kanceláři ředitele dětského domova.

Dětský domov v Těhobuzi najdeme v bývalém zámku. Divil by se původní majitel ze 14. století, pan Těhobuz Kuneš z Těhobuze i se svou manželkou, vdovou Jitkou, cože je tu na zámku za nové pořádky. Světle vymalované chodby, nejmoderněji vybavená kachlíčková kuchyň, prostorná jídelna, ložnice s řadami bílých postelí a tiché pracovny. A mezi tím vším padesát dětí ve věku od šesti do dvanácti let. Ředitel domova Emanuel Tippman pracuje na tomto úseku téměř čtvrt století. Zařadí dítě po příchodu podle přípisu třídícího domova ve Vodňanech do určité třídy a tím i do jedné ze čtyř skupin, z nichž každá má svou vychovatelku. Ta se řídí v práci s dětmi podle přesně stanoveného řádu. Dopoledne chodí děti do těhobuzské školy, odpoledne patří úkolům a různým zájmovým kroužkům. Najdeme zde kroužek pěvecký, mičurinské znalosti uplatňují děti ve školním sadu.

Na pobyt dítěte mají rodiče přispívat stanovenou částkou. Mají, ale někteří se raději stěhují z místa na místo, aby své povinnosti unikli. A tak léta běží, dítě vyrůstá, asi 10 procent jich odchází do nové rodinné péče, ostatní ve dvanácti letech do jiných ústavů. „ Sledujete život dětí i po odchodu z domova?“ ptám se soudruha ředitele. „ Ano,“ říká zamyšleně, „ ale někdy je to smutná historie. Měli jsme tady na příklad děvčátko od vás z Pelhřimova. Celý čas se velmi dobře projevovala. Ve dvanácti letech odešla do dětského domova v Telči. Potom se začala učit v jednom pelhřimovském závodě. Sem k nám jezdila na neděle jako domů. Ale to, že byla vychovávána v domově, se za ní táhlo jako stín. Reagovala nesprávně, měnila se ke svému neprospěchu. Báal jsem se o ní, jako se bojím o každé dítě, které domovem projde. Psal jsem sám vedoucímu internátu, ale nedostal jsem odpověď. Závod děvče pro špatné chování z učiliště vyloučil. Dlouho jsem o ní neměl žádné zprávy. Pak jsem se jednou dověděl, že sice pracuje - ale že propadla špatnému životu. Léta výchovy, péče, to všechno bylo ničím. A já věřím, že stačilo v počátcích dospívání jenom docela málo.“

Jako kytičky pěstujeme děti v dětských domovech. Ale když se za nimi zavře brána a ony stojí za čas tváří v tvář problémům, kterým se v životě nevyhnou a se kterými si často neumějí poradit, co uděláme my, dospělí? Pokrčení ramen provází náš povzdech: „ Je to jenom dítě z dětského domova!“ Jestli to neřekneme hůře. A přece nejen rodiče, ale každý z nás nese odpovědnost za to jaká generace vyroste ze všech dětí.

J. Vyhnálková, v.r.“

Rybník Daněl.

Rada místního národního výboru v Těhobuzi požádala přípisem ze dne 24. ledna 1963 zemědělský odbor jihočeského národního výboru v Českých Budějovicích o souhlas, aby byl rybník Daněl schválen jako neslovitelný. Žádost je odůvodněna tím, že potrubí rybníka je stářím sešlé a nejde

čepem zastavit. Čep byl zavezen mazníkem a zeminou a nejde dál vypouštět. Přípisem ze dne 2.4.1963 povoluje odbor zemědělství JKNV v Českých Budějovicích výjimku ze zákazu lovu ryb na udici na rybníku Daněl v katastrálním území Těchobuz za těchto podmínek:

- 1) Rybník Daněl bude pronajat místní organizací čl. rybářského svazu v Pacově, která bude odpovídat za řádné obhospodařování.
- 2) Zájemci z řad členů organizace Pelhřimov mohou obdržet hostovské povolenky na tento rybník.

Vytvoření zájmového kroužku z řad členů místní organizace Pacov a Pelhřimov není podle stanov rybářského svazu přípustné.

Místní organizace Pacov podá návrh na způsob obhospodařování rybníka s uvedením výměry a výtěžností a požádá o vydání povolenek. Do doby, než budou místní organizaci Pacov vydány JKNV povolenky k rybolovu, nelze na rybníku lov ryb na udici provádět.

Prodejna Jednoty.

Redaktorka J. Vyhnálková píše v Nástupu ze dne 25.7.1963 v článku „ Kultura prodeje a pohostinství na venkově“ mimo jiné i o prodejně Jednoty v Těchobuzi toto:

„Radostnější situace není ani v prodejně Jednoty v Těchobuzi na Pacovsku. Krátek pod silnicí otevře lokty oprýskaných dveří a zaujme vás do temného prostoru prodejní místnosti. Jediné otevřené okno se dívá na malá výmluvná dvířka na dvoře, veliká lednice, která by tak dobře sloužila tady či na jiném místě, byla po letech čekání „ opravena“ k nepotřebě a deset let nebílené zdivo se mračí na nové regály od ledna složené až do třetiny místnosti a čekající na své pravé poslání.“

Revize míst. národ. výboru.

Ve dnech 16. a 19. 8.1963 provedena byla u místního národního periodická revize v plnění úkolů masově - organizátorské práce a na úseku kontroly a řízení zemědělské výroby.

MNV má 11 členů. Z toho je 8 mužů a 3 ženy. Plenární zasedání MNV bylo v r. 1961 svoláno 4x, v roce 1962 4x a v r. 1963 do prověrky 1x.

(Plenární zasedání se mají konat podle zákona č. 65/60 § 23 8x ročně.)

Plenární zasedání připravují tajemník a předseda, ostatní členové MNV nebo komisí se přípravy nezúčastňují.

Rada MNV.

Rada má 5 členů, z toho 1 žena.

Rada zasedala: v r. 1961 - 19x, v r. 1962 - 21x, v r. 1963 - 14x do dne prověrky.

Činnost výboru žen.

Soustavnou iniciativní práci nevykazuje.

V r. 1962 bylo povoleno celkem 42 domácích porážek. Z toho 23 pro zaměstnance státního statku, 11 pro jednotlivě hospodařící rolníky a 8 pro bezzemky.

Likvidace hospodářství v č.p.18.

Manželům Jindřichu a Anně Najfusovým č.p.18, kterým budovy č.p.18, hostinec, obytné a hospodářské budovy převzal stát bezplatně a jsou ve správě místního národního výboru, pozemky ve výměře zemědělské půdy 6,76 ha nepřevzal státní statek a museli dále hospodařit. Protože byli oba přestárlí, Najfus 70 roků, jeho manželka 68 roků staří, dali v r. 1963 pole a živý inventář státu a přestali pole obdělávat. Pole byla vzata do honů státního statku při hospodářsko technické úpravě na podzim tohoto roku. 29. září byl jmenovaným odebrán dobytek. Tímto dnem bylo hospodaření v č.p.18 likvidováno.

Úprava cesty v Souhraždí a ke škole.

Cesta ze silnice k zámku, t. zv. „Souhraždí“ a ze silnice ke škole a k vratům státního statku, byla uválcována a asfaltována. Práce tyto provedla správa státních silnic v měsíci listopadu nákladem 57 000 Kčs, které uhradil krajský národní výbor v Českých Budějovicích. Projekt dokumentace na tuto úpravu ve výši 601,60 Kčs byl hrazen z rozpočtu místního národního výboru.

Rozboření chalupy č.p.54.

František Kohoutek, majitel chalupy č.p. 54, se přestěhoval v r. 1946 do Otročina v pohraničí. Chalupa zůstala neobydlena a chátrala. V roce 1963 koupil chalupu od Františka Kohoutka Hrobský, syn bývalého mlynáře ze Salačovy Lhoty, který pracuje v lomu v Těchobuzi, za 6 500 Kčs. Z chalupy rozbořil obytnou místnost a stodolu. Materiál převezl do Pacova, kde staví rodinný domek. Chlív z této chalupy koupil Václav Vojna č.p.38, který v něm má ustájený dobytek.

Ve 2. díle „Dějiny Těchobuze“ od Josefa Dezorta, je o této chalupě napsáno:

„ Dne 27. 2. 1821 se uvádí, že chalupa po smrti Josefa Klepáčka dědí jeho syn Josef ,ještě nezletilý. Chalupa byla vrchností ošacována na 597 florintů neb zlatých. Josef Klepáček si bere za manželku Annu Vávrovou a její přínos 100 zlatých vtěluje dne 11.1.1822 na chalupu. Při chalupě bylo dost polí.

Dne 13.5. 1877 předává Josef Klepáček chalupu své dceři Josefě, která se provdala za Františka Kohoutka, pocházejícího od Vožic. Po smrti Františka Kohoutka přechází právo vlastnické na jeho ženu Josefu. (3.12.1902.)

Dne 2.6.1911 přechází právo vlastnické na jejího syna Františka Kohoutka .

Dále přechází právo vlastnické na Cecilii Kohoutkovou, rozenou Buřičovou, ze Stojslavic, manželku Františka Kohoutka. Ta pak předává právo vlastnické nezletilému synu Františkovi a to dne 19.2.1929.

František Kohoutek se oženil s Annou Filipovou z Mezilesí. R. 1946 se oba přestěhovali do pohraničí a chalupa zůstala neobydlena. Nyní je k obývání nezpůsobilá!!

Rekreační chaty u rybníka Danělu.

Členové ROH, zaměstnanci okresního národního výboru v Pelhřimově postavili v roce 1963 na poli Prokopa Papeže č.p.20 u rybníka Danělu dvě rekreační chaty. Aby k nim měli po hrázi rybníka, zhotovili u stavidel lávku.

Opravy budov v r. 1963.

Místní národní výbor povolil v r. 1963 následující přestavby a opravy budov:

č.p.38 Vojna Václav č.p.38 - zastřešení stáje od zbořené chalupy č.p.54.

č.p.20 Papež Prokop č.p.20 - vyzdění štítu a nové betonové zápraží.

č.p.58 Švára František č.p.58 - vyzdění nového komína a zhotovení zděných pilířů k novým železným vratům.

č.p.27 Mašek Jaroslav č.p.27 - zhotovení nového řezáče při stodole.

č.p.17 Koblicová Marie č.p.17 - výměna oken u přední místnosti, jedné dveří, stropu a vrat u dvora.

č.p. 39 Kříženecký Jan č.p.39 - oprava komína.

č.p.12 Váňa Jan č.p.12 - nový betonový práh na podezdívce.

č.p.56 Jech František č.p.56 - vyzdění nového komína a zhotovení spíže.

č.p.69 Švec Jindřich č.p.69 - adaptace rodinného domku. Z předsíně zřízena kuchyň, ze stáje zhotovena spíž a koupelna.

č.p.14 Kouba Jindřich č.p.14 - zhotovení prádelny.

č.p. 65 V měsíci lednu začaly práce na přístavbě č.p.65, hájovny. K tomuto domku, ve kterém byly čtyři obytné místnosti, byly přistavěny dvě místnosti s příslušenstvím. Jsou v něm nyní dvě jednotky.

Onemocnění žloutenkou.

Dne 29.5.1963 byla odvezena do nemocnice v Táboře vychovatelka dětského domova Marie Krejčová, která onemocněla infekční žloutenkou. V ústavě byli zaměstnanci a děti očkováni ochrannou látkou gamma globulinem. Dne 5.6.1963 byli převezeni do nemocnice z podezření onemocnění žloutenkou dva chlapci a 6.6. jeden chlapec. 10.12. onemocněl další chovanec dětského domova.

Očkování proti tetanu.

Dne 8.3.1963 byli občané pracující v zemědělství přeočkováni jednou injekcí proti tetanu.

Hospodaření místního národního výboru.

Příjmy:

Daň z příjmu obyvatelstva 90,00 Kčs

Daň zemědělská 40460,00

Daň domovní 3756,00

Správní poplatky 1220,00

Ze školního bytu 200,00

Vnitřní správa (nájem z pošty, garáže, pohostinství) 800,00

Místní hospodářství (ostat. příjmy) 800,00

Výdaje:

Místní komunikace 601,60
 Na školu 10430,67
 Učebnice a školní potřeby 2361,40
 Osvětová činnost 1608,80
 Odměny funkcionářům a správním zaměstnancům 12848,80
 Správa národních výborů 1341,25
 Veřejné osvětlení 1465,45
 Odvedeno do vyššího rozpočtu (okr. nár. výboru) 13000,00

Počet domů a počet obyvatel ke dni 31.12.1963.

Č.p. v domě bydlí muž žena cel. osob Majitel domu

1. Zámek (dětský domov Českosl. stát
2. Dvůr - ratejna Českosl. stát
3. Neobydleno Pokorná Frant.
4. Mrázek Stanislav 3 2 5 Mrázek Stan.
4. Novotná Anna - 1 1 Mrázek Stan.
5. Neobydleno Jechová Klára
6. Vaněček Josef 1 - 1 Veselka Josef
7. Strnad František 1 1 2 Strnad Frant.
8. Sláma Vojtěch 2 1 3 Sláma Vojtěch
9. Hruška Jaroslav 2 4 6 Českosl. stát
10. Vesecký Miloslav 2 2 4 Českosl. stát
11. Jirků František 1 1 2 Jirků Frant.
12. Váňa Jan 2 3 5 Váňa Jan
13. Taks Jaroslav 2 5 7 Taks Jaroslav
14. Kouba Jindřich 4 2 6 Kouba Jindřich
15. Papežová Marie 1 1 2 Papežová Marie
16. Primus Jindřich 2 1 3 Primus Jindř.
17. Koblic Bohumil 1 3 4 Koblicová Mar.

18. Najfus Jindřich 4 2 6 Českosl. stát,
19. Švárová Marie 1 1 2 Švára Bohum.
20. Papež Prokop 1 1 2 Papež Prokop
21. Vesecký Augustin 1 1 2 Vesecký Augus.
22. Petrásek Josef 2 1 3 Petrásek Josef
23. Dušková Marie 2 3 5 Dušková Mar.
24. Rozbořeno
25. Papež Jan 3 3 6 Papež Jan
26. Zhorná Anna 1 1 2 Zhorná Anna
27. Mašek Jaroslav 1 2 3 Mašek Jaros.
28. Jechová Františka - 1 1 Jechová Frant.
29. Pokorný Jan 1 1 2 Pokorná Anež.
30. Mikula Jaroslav 1 - 1 Mikula Jar.
31. Vobořilová Helena - 4 4 Bednář Lad.
32. Neobydleno Pastouška
33. Šafratová Marie - 1 1 Ing. Novotný Jan
33. Moravec František 1 - 1 Ing. Novotný Jan
34. Strnad Petr 1 1 2 Strnad Petr
35. Zuzková Marie - 1 1 Zuzková Mar.
36. Krejčí Karel 1 1 2 Krejčí Kar.
37. Šustr Bohumil 1 1 2 Šustrová Mar.
38. Vojna Václav 1 1 2 Vojna Václav
39. Kříženecký Jan 2 1 3 Kříženecký J.
40. Kohoutek Václav 1 1 2 Kohoutek V.
41. Rozbořeno
42. Pudil Adolf 5 2 7 Pudil Adolf
43. Macko Jan 3 3 6 Macko Jan
44. Pudil František 1 - 1 Pudil Frant.

45. Procházka František 3 2 5 Procházka Fr.
46. Kratochvíl Alois 1 2 3 Kratochvíl A.
47. Jechová Antonie - 1 1 Jechová Ant.
48. Neobydleno Novotná Anna
49. Simandl Jindřich 2 1 3 Simandl Jindř.
50. Škochová Božena 1 1 2 Škochová Bož.
51. Valeška František 1 - 1 Valeška Frant.
52. Neobydleno Koča
53. Novotný František 2 1 3 JSD
54. Rozbořeno
55. Macko Alois 2 3 5 Macko Alois
56. Jech František 3 3 6 Jech Frant.
57. Rozbořeno
58. Švárová Josefa 1 1 2 Švárová Jos.
59. Kvasnička František 1 2 3 Kvasnička Fr.
60. Jareš František 1 1 2 MNV (škola)
61. Novotný Alois 1 1 2 Novotný Alo.
62. Neobydleno Buřičová Mar.
63. Vesecký Qiudo 2 1 3 Vesecký Q.
64. Vesecký Miroslav 1 - 1 Vesecký Mir.
65. David Jan 1 2 3 Stát. lesy
66. Dufek František 2 2 4 Dufek Frant.
67. Rozbořeno
68. Albrecht František 2 3 5 Albrecht Fr.
69. Švec Jindřich 1 - 1 Švec Jind.
70. Veselka Josef 2 2 4 Šmíd A. USA
71. Šustrová Marie 1 1 2 Šustrová M.
72. Pořínský Václav 1 1 2 Pořínská Mil.

- 73. Dvořák Josef Dvořák Josef
- 74. Neobydleno Stát. statek
- 75. Šustr Ferdinand 1 1 2 Šustr Ferd.
- 76. Votava František 1 1 2 Votava Fr.
- 77. Jahodník Ondřej 1 1 2 Tallenberk
- 78. Obecní špejchar MNV
- 79. Lihovar provozovna Stát. statek
- 80. Hasičská zbrojnice MNV

Zámecký park v r. 1963.

Ředitel dětského domova E. Tippman píše v ústavní kronice o zámeckém parku toto:

Zámecký park jest celkem ve stavu špatném, jelikož není oplocen, jest volně přístupný, zvláště pak domácím zvířectvu (kozy, ovce apod.) z obce. Místní činitelé nemají o park zvláštní zájem, neboť na naše žádosti a stížnosti na způsobování škod jednak shora uvedeným zvířectvem a jednak i neukázněnými občany, celkem nereagují a ničeho nepodnikají. Park je ničen neodpovědným používáním stávajících cest a tvořením nových, zvláště pak v poslední době státním statkem. Stav veřejných cest jest v dezolátním stavu, údržba se neprovádí.

Místní občané mají záporný poměr k tomuto parku, neboť činí velké škody vyřezáváním různých křovin, ořezáváním větví stromů, lámáním, vyhrabováním a podobně. Ústav se snažil dostupnými prostředky čeliti tomuto nepříznivému počínání, celkem s malým úspěchem. Snažil se zainteresovat příslušné činitele ochrany přírody v kraji i okrese. Tato akce však naráží na nedostatek finančních prostředků a pracovních sil a konečně i odborného dozoru. Přesto však jsme nesložili ruce v klín i za těchto nepříznivých podmínek a snažili jsme se alespoň park vysazovati vhodnými dřevinami na místech, které podle našeho názoru potřebovaly tohoto zásahu. Dále každoročně jsme provedli vyčištění parku od smetí, odpadků apod., jakož i vymetení a upravení cestiček. Snažili jsme se též vysévat na vhodná místa trvalé rostliny pro okrasu. Za tuto dobu jsme celkem vysadili 5720 kusů stromů a křovin. Z těchto výsadeb byla skoro polovina zničena ohryzem ovcí a koz, zvláště v r. 1957, 1958 a 1959. Úplně zničena byla výsadba jilmů, javoru a lípy a velmi značně habru, jasanu, topolu a buku.

Přední část parku, kde je umístěno otevřené hnojiště, sloužila dříve jako hlavní vchod do parku. Zde byla vstupní brána až do roku 1949. V této části byl v roce 1950 zřízen manipulační prostor pro zemědělské účely bez povolení ochranářů přírody. Vyvážení hnoje, vytékající močůvka rozbahňuje půdu, přesycuje ji dusíkem a dochází k hromadnému hynutí stromů. Dále je značně poškozována zvonice, která je cennou historickou a stavební památkou. Z přední části bylo již odstraněno celkem 8 stromů, které uhynuly, lípy a javory - kleny.

Dalším nepříznivým činitelem jest zřízení zatím dvou rekreačních chat v majetku okresního národního výboru v Pelhřimově, v těsné blízkosti západní části parku na pravém břehu Loudalu, neboť jistě bude počet chat rozšiřován.“

Znečišťování okolí školy.

Ze dvora státního statku stále vytéká močůvka z nezajištěného hnojiště na dvoře, která zrozbahňuje cestu ke škole a velmi často teče až ke dveřím školy. Z druhého hnojiště, umístěného v parku za zvonící, rovněž močůvka vytéká na veřejnou cestu k potoku.

Vystřídalo se již zde několik zdravotních komisí, poukazoval na tento nešvar Českoslov. červený kříž, obvodní lékař, ale vše marné. V okolí školy je vzduch již tak přesycen čpavkem, že mnohdy není možné ve škole otevřít okna a větrat učebny.

Zdravotnický odbor okresního národního výboru v Pelhřimově, okresní hygienik MuDr. Řezníček nařídil přípisem ze dne 10.11.1961 ředitelství Českosl. státních statků v Pelhřimově, aby hnojiště na dvoře bylo zlikvidováno do 3 dnů a hnůj pravidelně denně vyvážen.

Do března 1962 nařízeno zhotovit řádnou jímku na močůvku. Píše se již rok 1963 a z nařízeného se neuskutečnilo dosud nic.

Kulturní činnost v r. 1963.

Dne 21. ledna 1963 bylo vzpomenuo 38. výročí úmrtí V:I:Lenina relací v místním rozhlase. Připravili učitelé se žáky.

Dne 16. února pořádali zaměstnanci místního lomu ples.

K 15. výročí únorových událostí byl žactvu promítnut diafilm „ Vítězný únor.“ Kulturní pásmo k těmto událostem, připravené školou, bylo předvedeno v místním rozhlase.

K Mezinárodnímu dni žen byla se žáky nacvičena kulturní vložka a předvedena na veřejné oslavě.

Dne 22. dubna 1963 bylo vzpomenuo v relaci místního rozhlasu 93. výročí narozenin

V:I:Lenina.

Dne 1. června 1963 k Mezinárodnímu dni dětí byly dětem promítnuty filmy „ Malí medvědáři“ a „ OK startuje“.

Od 1. ledna 1963 zastavila osvětová beseda promítání filmů, protože návštěva byla velmi slabá a příjem ze vstupného nestačil na krytí výdajů.

Místní lidová knihovna.

Literatura Stav k 31.12.1963 V roce 1963 Výpůjčky

přibylo 1963

Naučná:

spisy klasiků

marxismu - leninismu 105 - 20

ostatní společensko politická 100 3 14

přírodovědecká 40 - 5

zemědělská 32 9 13

technická 3 - -

ostatní naučná 276 5 12

krásná 993 18 537 pro mládež 339 6 312

Celkem knih 1888 41 913

Cena zakoupených knih v r. 1963 činí 646,90 Kčs.

Čtenářů celkem 60, z toho mládeže do 15 let - 19.

Výpůjček celkem 913. Průměr na jednoho čtenáře 15 knih.

Při inventarisaci v r. 1963 bylo vyřazeno pro opotřebování 56 knih.

Návštěva vědeckých pracovníků z Německa.

Dne 22. září 1963 navštívili Těchobuz manželé Liane a Wilhelm Zeil z německé akademie z Berlína, aby si prohlédli ona místa, kde žil a pracoval Bernard Bolzano. Budou vydávat o B. Bolzanovci knihu. Doprovázel je Jaroslav Paleček, zemský osvětový inspektor v.v. z Prahy.

Návštěva z krajského památkového střediska.

Dne 20.8.1963 navštívil zdejší obec Dr. S. Vetter, z krajského památkového střediska v Českých Budějovicích, aby shlédl starobylé stavby budov, které byly navrženy k ochraně památkového úřadu.

Narození 1963.

Dne 11.2.1963 narodila se Jana Davidová, dcera Jana Davida, lesníka č.p.65.

Dne 27.2. 1963 narodila se Bohuslava Koblihová, dcera Bohuslava Koblíce č.p.17.

Dne 29.3.1963 narodila se Hana Mašková, dcera Jaroslava Maška č.p.27.

Dne 10.7.1963 narodila se Věra Papežová, dcera Jana Papeže č.p.25.

Dne 30.8.1963 narodila se Věra Matějů, dcera Bohumila Matějů č.p.43.

Dne 20.9.1963 narodila se Jitka Strnadová, dcera Václava Strnada č.p.34.

Dne 2.10.1963 narodil se Václav Hormandl, syn Jiřího Hormandla č.p.18.

Dne 16.11.1963 narodil se František Dušek, syn Františka Duška č.p.23.

Úmrtí 1963.

Dne 3. ledna 1963 zemřel Josef Mašek, č.p.27, narozený v Těchobuzi č.p.24 dne 21.3.1884.

Dne 27. dubna 1963 zemřel Václav Jech, č.p.28, narozený v Těchobuzi 10.12.1894 v č.p.28.

Dne 2. června 1963 zemřela Anna Vesecká č.p.64, rozená Černá, narozená v Těchobuzi č.p.48 dne 9. října 1885.

Dne 11. října 1963 zemřel Václav Zhorný č.p.26, narozený v Těchobuzi č.p.26, dne 24.9.1896.

Počet televizorů 1963.

Koncem roku 1963 je v místní obci 19 přijímacích stanic televizních a 53 přijímacích stanic rozhlasových.

Těchobuzské sklárny.

V Jihočeském sborníku historickém ročník xxx II (1963) - číslo 1 - 2, který vydává Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, jest na straně 65 otištěn článek Jiřího Adlera „ O zaniklých sklárnách na Pacovsku v 18. století.“

Na str. 66 a 67 jest psáno o sklárně Těchobuzské toto: 7.5.1721 uzavřel smlouvu na zřízení hutě „ Talberské“ na statku těchobuzském skelmistr Frant. Ant. Adler. K tomu účelu si koupil od ryt. Ferdinanda v. Putteani za 2 000 zl. jako zemskodeskový statek pozemek s lesem a rybníkem. Kromě toho platil z hutě roční nájem 30 zl. Pokud by lovil zvěř v lesích, jež koupí získal, měl se o ní s vrchností podělit na polovic.

Huť byla v provozu přes 18 let a pak z ní byl zřízen, tehdy již vdovou po Fr. Ant. Adlerovi, dvorec. Provoz byl zastaven pro nedostatek dřeva a z vyklučného lesa byla zřízena pole.

Dne 29.4.1724 koupil Fr. Ant. Adler za 14 700 zl. statek Mezilesí a 24.4.1735 za 33 500 zl. a 500 zl. „ Schlüsselgeld“ statek Těchobuz. Ale když pak v r. 1736 zemřel, koupil statek Těchobuz (bez Tallenberka) od pozůstalých dne 3.8.1737 bratr zemřelého Ant. František Adler a sice za stejnou cenu jaká byla přede dvěma roky. Antonín Adler zde zřídil novou huť. Již 20.3.1737 je totiž v cetorazských matrikách uvedeno „ z nových hutí Těchobuzských“ a předtím již 6.1. 1737 je zápis „ ze Starých hutí Těchobuzských“. Dá se proto předpokládat, že Ant. Adler se ujal vlastnictví statku ještě dříve, než bylo smluvně provedeno. Tato druhá huť byla v provozu asi do r. 1750, kdy pro nedostatek dřeva byl její provoz zastaven. Sklo, jež se zde zušlechťovalo řezbou, kupoval Eliáš Palma, obchodník se sklem z České Lípy.

Huť byla později obnovena, ale až koncem století, skelmistrem Josefem Hofmanem.

Rok 1962 - 1963 zapsal Alois Morava.